APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VIII, NR. 81
aprilie 2006

BOLOVANUL LUI SISIF ÎN MIȘCAREA SINDICALĂ

N-o să vă povestesc despre legendarul Sisif din mitologia antică grecească, ci doar despre semnificația și actualitatea lui în mișcarea sindicală din învățământul românesc de la '89 încoace.

În ultimă analiză Sisif semnifică zădărnicia muncii sau inutilitatea unei activități repetate, fără eficiență.

De unde această dezamăgire totală, de unde un pesimism așa de negru?

Dacă veți găsi argumente, vă rog să mă contraziceți.

După 16 ani "Bolovanul lui Sisif" incluzînd în el complexitatea structurală a procesului de învățămînt a tot fost rostogolit și urcat pe munte, de nu știu cîte ori, sau știți Dumneavoastră mai bine ca mine!

Eficiența acestei munci chinuitoare și dureroase s-a dovedit însă, nulă, dacă nu chiar negativă.

Calitatea învățămîntului n-a cunoscut o curbă ascendentă, dimpotrivă; condițiile materiale ale învățămîntului, de asemenea.

Calitatea pregătirii și perfecționării personalului didactic și didactic auxiliar, așișderea. Salarizarea și nivelul de trai al oamenilor din învățămînt, de toate categoriile, stîrnesc doar compasiunea și mila.

Pînă și statutul de titular, deci stabilitatea și siguranța unui loc de muncă, s-a deteriorat și șubrezit în momentul de față.

Și noi, n-am stat cu mîinile-n sîn - mereu am urcat Bolovanul, mai mult în zadar...

Greve peste greve, și de avertisment și generale, mitinguri și marșuri de-a lungul și de-a latul țării și în capitală și în numeroase orașe.

Proteste și pichetări și la Prefecturi și la Inspectorate, procese în instanță, dezbateri mai încrîncenate sau mai surde, în presă, la televiziune sau în comisiile paritare, cît încape!

Rezultatul? Mai nimic, sau aproape imperceptibil raportat la datele liminare 1989 - 2006, dar amăgitoare pe anumite etape și momente prin actele de milă și caritate ale tuturor guvernărilor de pînă acum.

Și mă întreb și vă întreb: Atunci ce facem cu "Bolovanul"?!

Răspunsul e unul singur și-l cunoaștem cu toții: **Aceasta ne este soarta!** Lupta și tenacitatea. Avem în noi înnăscut și cultivat spiritul căutării, spiritul luptei permanente și nu vom renunța niciodată. **Crucea trebuie purtată pînă la capăt.** Drumul a fost foarte greu, nu va fi ușor nici de aici încolo, dar trebuie mers pînă la capăt (dar unde o fi capătul?!)

Bolovanul ultim și cel mai greu în momentul de față îl constituie **o nouă Lege a salarizării bugetarilor**. Obiectivul a fost inclus în Protocolul încheiat cu Guvernul în noiembrie anul 2005 și etapizat în acest an. Prima etapă s-a încheiat pe 15 aprilie fără nici un rezultat din partea guvernării și a fost amînat pe 15 iunie. Cînd vom ajunge pe 15 iunie va fi amînat pentru o altă dată...

E necesar să ne concentrăm și să concertăm toată energia și toate acțiunile de la nivel local, la nivel național în acest sens.

E greu BOLOVANUL, foarte greu, dar vorba lui moș Ion Roată "Unde-i unul nu-i putere". Așadar să punem mîna și umărul cu toții și vom urni Bolovanul din loc.

Biroul Operativ
prof. Ștefan CORNEANU

MIRCEA ELIADE - CONEXIUNI NEMȚENE

Încă din inauarie a.c., diriguitorii culturii românești au proclamat anul 2006 ca "Anul Național Mircea Eliade". Motivația, împlinirea a 20 de ani de la moartea celui mai universal dintre români, la Chicago, în 22 aprilie 1986.

Se dorește ca anul viitor- 2007- cînd se împlinesc 100 de ani de la nastere- în București, la 9 martie 1907- să fie adoptat ca "Anul Mondial Mircea Eliade".

Prestigioasa revistă a cadrelor didactice nemțene - "Apostolul"- a publicat în numărul trecut substanțialul articol "Mircea Eliade- întoarcerea în timp", de Luminița Moscalu. În numărul din martie 2002 a publicat articolul "Mircea Eliade- dascălul" în care se releva strălucita afirmare ca profesor la universitățile din București (1933- 1938), din Paris (1945-1956) și din Chicago (1956-1986). Semnalam atunci existența unor tainice conexiuni între opera marelui gînditor asupra arhaicului, miturilor și sacrului pe de o parte și județul Neamț, pe de altă parte, în special cu învățămîntul, care sînt explicite. Conexiuni la nivelul probabilității simțim în romanul "Noaptea de Sînziene", apărut întîi în traducere franceză, cu titlul "Foret Interdite", Paris 1971.

Sînzienele- patronul municipiului Piatra Neamț de azi- este o sărbătoare ce vine din "transistorie" și se întîlnește cu istoria prin ctitorirea Bisericii Domnești Sfîntul Ioan Botezătorul de către Ștefan cel Mare și Sfînt. Pe eroul principal îl cheamă Ștefan și în el se îngemănează ipostaza angelică cu cea satanică a amorurilor.

Explicite și incontestabile sînt conexiunile desprinse din narațiunea "Tinerețe fără de tinerețe..." scrisă, după cum notează autorul, în noiembrie-decembrie 1976, la peste 30 de ani de autoexil și publicată în 1978. Acțiunea se desfășoară mai mult la Piatra- Neamț, căreia îi descrie cu exactitate străzi și clădiri ca, de pildă, cafeneaua "Select", existentă, pînă în anii '70, vizavi de Teatrul Tineretului, ca și Hotelul Regal. Cu privire la cafeneaua "Select citim: "a frecventat-o și Calistrat

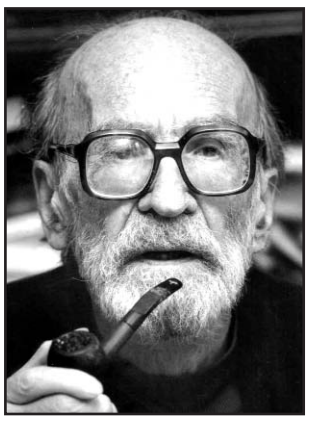

Hogaș (...) din 1869 pînă în 1886, cît timp a fost profesor aici la Piatra- Neamț. S-a pus și o placă" (în vol. "În curte la Dionis", 1981, p. 613). Uimitoare este consemnarea datelor exacte cu privire la funcționarea lui Hogaș la Piatra- Neamț. Îl cunoștea bine. Probabil de la tatăl său, născut la Tecuci, ca și Hogaș și care i-ar fi putut fi elev, cînd Hogaș a funcționat la Tecuci. Mai putea cunoaște despre Hogaș și învățămîntul nemțean de la colegii de facultate nemțeni (precum D. Almaș) sau prieteni în exil (precum Eugen Relgiș școlit la Piatra Neamț).

În rîndul lor, slujitori ai învățămîntului nemțean s-au aplecat cu dragoste și competență asupra operei eliadești: Tudor Ghideanu, Gh. Achiței, V. Spiridon, C. Crișan, Cristian Livescu, Lucian Strochi ș.m.a.

Numeroase sînt acțiunile CCD Neamț dedicate marelui evocator al învățămîntului nemțean, cu răsunet mondial. Amintim doar două: "Întîlnirea cu tema Calistrat Hogaș (1847-1917) - 155 ani de la naștere", de joi, 25 aprilie 2002, la care s-a prezentat și comunicarea "Calistrat Hogăș văzut de filosofii Ion Petrovici și Mircea Eliade".

Deosebit de important și de onorant pentru învățămîntul nemțean a fost Simpozionul Național Mircea Eliade, din 18.04.1992, la care au participat prestigioși profesori universitari: Teodor Dima, Petre Dumitrescu, Ștefan Afloroaei, Ion Rotaru, V. Latiș, Tudor Ghideanu (nemțean), Radu Negru. Profesoara, în Piatra Neamț, Dorina Nicoară a stîrnit admirația tuturor cu "Rezonanțe ale prozei lui Mircea Eliade în literatura română și universală".

Prof. Traian CICOARE

MOZART ȘI CIOCOLATĂ

De un sfert de mileniu, geniul din Salzburg fascinează omenirea, atît prin bogăția creației, cît și prin modul absolut unic de exprimare. Temele lui celebre colindă întreaga lume, au fost și sînt preluate de alți compozitori, dar și de multimedia zilelor noastre.

Cine nu cunoaște *Marșul turcesc* din Sonata în La pentru pian, *Lacrimosa* din Requiem sau tema principală a Simfoniei nr. 40? Toate aceste teme ne colorează viața, ne "cîntă" și ne încîntă din spatele reclamelor de televiziune sau de pe telefoanele celulare. Astfel, Mozart se dovedește a fi un compozitor foarte "actual", în ciuda distanței imense de timp ce ne desparte.

Biografia lui a fost pe larg studiată și consemnată de nume sonore, pornind de la cercetarea trăsăturilor sale fizionomice, unele păstrate în pînzele pictorilor, și continuînd cu analiza întregii sale opere, în tomuri ce ar putea umple rafturile unei întregi biblioteci.

Talentul lui Mozart s-a manifestat în diferite domenii- se spune că a pictat foarte bine, că a avut un simț deosebit pentru limbile străine- învățînd cu ușurință limba țărilor în care a concertat- că a arătat un deosebit interes pentru

geografie, istorie și matematică. Chiar dacă nu a mers la școală, tatăl său l-a învățat tot ce a avut nevoie să știe.

Dar Mozart nu a impresionat numai muzicologii și compozitorii. Există o variată gamă de produse cum sînt celebrele ciocolate "Mozartkugel" inventate în anul 1890 de austriacul Paul Fürst, produs cu care în 1905 a cîștigat medalie de aur la Expoziția Internațională din Paris. Această ciocolată a fost ulterior preluată și de alți patiseri, dar calitatea îndoielnică a produselor lor l-a determinat pe Fürst să schimbe numele "rețetei" sale în "Original Salzburger Mozartkugeln", produs păstrat pînă în zilele noastre și fabricat în exclusivitate în Salzburg.

Anul 2006 fiind declarat *Anul Mozart*, pe întreg mapamondul au loc manifestări legate de viața și opera compozitorului. Austria speră să scoată un profit de mai multe miliarde din turism, iar pe lîngă tradiționalele ciocolate și praline s-a început producția de băuturi răcoritoare "Mozart", a deserturilor și iaurturilor ce-i poartă numele.

Lumea muzicală de pretutindeni sărbătorește acest an prin punerea pe afiș a cît mai multor titluri din creația sa. Putem afirma că nu există filarmonică sau operă, care să nu prezinte un program special cu lucrări celebre sau mai puțin celebre ale marelui compozitor.

Lector univ.
Kallo Ildiko
(Continuare în pag. 8)

HRISTOS A ÎNVIAT!

"Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți pentru că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor" sînt cuvintele Mîntuitorului, ale Celui ce a fost numit de către apostolii Săi și apoi de o întreagă istorie creștină ÎNVĂȚĂTORUL.

Paștele sau Învierea Mîntuitorului, eveniment fundamental al vieții creștine și sărbătoare plină de bucurie, este cea mai mare sărbătoare creștină.

În ea retrăim și comemorăm în același timp cel mai mare și însemnat eveniment din istoria mîntuirii care stă la temelia învățăturii noastre de credință creștină, Învierea din morți a Mîntuitorului Hristos.

Credința în Hristos, Sfînta rugăciune, smerenia și milostenia ne conduc pe toți pe calea mîntuirii, de aceea este bine să avem în sufletele noastre și să simțim prezența Sărbătorilor Pascale prin cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu.

Este o sărbătoare care se adresează în primul rînd minții și sufletului. Rațional putem înțelege istoricitatea evenimentelor din creștinism, iar sufletește ne putem atașa de un Dumnezeu generos, îndurător și drept.

Hristos a Înviat!
Subredacția Roman

CU DRAGOSTE... DOMNULUI DIRECTOR

Mulți confrați în ale educației consideră că învățământul românesc se află, după 16 ani de la schimbarea regimului comunist într-o criză profundă. Se caută cauzele și se oferă soluții, de multe ori utopice, deoarece discuțiile ajung exclusiv pe condițiile de ordin material și se neglijează, de cele mai multe ori factorul uman- pentru că acesta este hotărîtor, indiferent de mediu sau de cadrul desfășurării activității didactice.

În acest domeniu atît de sensibil, factorul uman contează enorm pentru că aici lucrăm cu ființele nepervertite- elevii.

De ce să nu recunoaștem că aici se întîlnesc și unii dintre "colegii" noștri care nu au nici o chemare, pe toate palierele. Și pentru că la acest început de aprilie s-au desfășurat concursurile pentru ocuparea unor funcții de directori și directori adjuncți- aș începe cu ei. Din presa locală și din media am înțeles că nu au existat mai mulți candidați pentru același post. Mai mult decît atît, într-o perioadă foarte scurtă, adjuncții de la unele școli- după întoarcerea "primilor"... la catedră au primit și delegații pentru a-și continua activitatea în calitate de directori "primi", ca și cînd n-ar fi fost alături de conducerile școlilor cînd ne scoteau de la ore și ne adunam în sala primăriei pentru activități "extrașcolare". Dar asta este o altă problemă. Important e ca instituțiile statului să funcționeze.

Cum am spus, aș începe cu directorii de unități școlare, pentru că domniile lor reprezintă, în umila mea opinie, veriga cea mai importantă în sistem, de dumnealor depinzînd nivelul pregătirii pentru ore a profesorilor și învățătorilor.

Ce ar trebui să întreprindă directorii de școli? În primul rînd, ar trebui să se elibereze de "teama de corectitudine" de care mulți dau dovadă în ultima vreme, fie că au dat sau urmează să dea concursul pentru a ocupa această funcție, o corectitudine mascată de o pseudoînțelegere a colectivelor pe care le conduc, de unde concesiile mai mari sau mai mici făcute tuturor dar mai ales celor apropiați.

A fi director autentic înseamnă exigență egală pentru toți, un aspect ce implică intoleranță față de cei care lipsesc nemotivat de la ore, față de cei care evaluează la voia întîmplării, dedublarea notelor etc.

Pentru a nu lungi articolul, aș semnala un aspect mult discutat în vara trecută. Se știe că sistemul examenelor s-a complicat pentru a preveni eventualele fraude. Problema este dacă s-a reușit sau nu. Noi credem că da, dar se va continua și în vara aceasta? Simulările din luna aprilie au fost un semnal de alarmă, fie testarea națională, fie simulările la examnul de bacalaureat. Reușita lor, modul corect de derulare depind și de directorii unităților școlare, pentru că, în mod cert, ei vor coordona aceste activități.

Închei prin a sublinia că aspectele relatate (puține, adevărat) nu au un caracter general, sînt școli unde nu există așa ceva, dar tot atît de adevărat este că ceea ce am relatat s-a întîmplat sau ar putea să se întîmple.

Situațiile trebuie privite cu realism și recondiționate competențele.

Prof. Valerian PERCĂ

EUROPA... LA NOI ACASĂ

În săptămîna 1-8 aprilie, Liceul cu Program Sportiv- Roman a fost gazda activităților proiectului școlar "Euro- Laboratorul" Comenius I- cu finanțare de la Uniunea Europeană- prin programul Socrates.

Faptul că în proiect au participat profesori și elevi din noua și vechea Europă- a constituit un element de diversitate și interes din partea tuturor.

Elevii și profesorii liceului romașcan au primit delegațiile din Germania, Franța, Spania, Anglia, Italia, Polonia, Finlanda. Dată fiind tema proiectului, echipa de proiect formată din prof. Irina Pătrăuceanu, coordonator de proiect, prof. Pricopoaie Ada, prog. Gîrbea Lidia, cu sprijinul conducerii școlii- în persoana domnului director Sandu Petru și a doamnei director Tamba Ana, a organizat un program complex prin care participanții din țările menționate au reușit să se familiarizeze cu elementele specifice identității și valorilor naționale românești. Aș vrea să menționez că în perioada pregătitoare, elevii și profesorii liceului romașcan au desfășurat activități de informare și documentare în vederea pregătirii vizitei partenerilor din țările menționate.

După o festivitate de bun venit în care s-au prezentat obiectivele proiectului, după vizitarea școlii, a orașului, elevi și profesori au avut ocazia să cunoască frumusețile moldave- Iașul- de la grădina botanică- pînă la frumoasele coline ale Buciumului, iar în altă zi- ținuturile Neamțului- cu Lacul Roșu și Cheile Bicazului. Dintre toate aprecierile făcute de participanți aș nota doar cuvintele doamnei Martina Wenzel din Germania- coordonatoarea proiectului: "Este impresionant cît de primitori sînt românii și ce frumoasă este această țară"- cuvinte care spun totul. În seara destinată "Balului primăverii" cei prezenți au avut ocazia de a intra în contact direct cu folclorul extraordinar al românilor- prin dansurile specifice zonei- dansuri ce au scos în evidență talentul elevilor din cadrul liceului. Principalul obiectiv al proiectului, a fost familiarizarea cu platforma internet a proiectului și postarea tuturor produselor finale din primul an din această platformă. Platforma poate fi accesată de orice profesor la adresa www.fronter.com/CBTL-EU.

Activitățile sportive- meciurile de handbal cu elevii din Polonia, demonstrațiile echipei de judo- în coordonare prof. Nechita Edurad, au creat elevilor noi abilități cum ar fi: documentarea, abilități de analiză și sinteză, ușurință în exprimarea ideilor în limba engleză, toleranță, responsabilitate prin participarea conștiincioasă la programul de activități, realizarea unui CD cu toate activitățile comune din perioada acestei vizite.

A fost un efort comun care a dus la o bună desfășurare a proiectului și la o excelentă impresie lăsată oaspeților.

Aș vrea să menționez impresia generală a participanților și anume că "proiectul a fost organizat foarte bine și cred că elevii care au fost alături de noi nu vor uita niciodată această vizită", a declarat Paola Primavorii, unul din profesorii echipei de proiect din Italia.

Nu putem încheia fără să consemnăm cuvintele doamnei Irina Pătrăuceanu- coordonatoarea proiectului din cadrul Liceului cu Program Sportiv- care afirmă că acest proiect a reprezentat o provocare pentru colectivul din cadrul liceului, că liceul dispune de resurse umane excelente, profesori și elevi, care au făcut ca ceea ce era doar un proiect scris pe hîrtie să devină realitate- totul contribuind la dezvoltarea dimensiunii europene a instituției școlare.

Prof. Valerian PERCĂ

ASPECTE ALE CULTIVĂRII LIMBII ROMÂNE ÎN ȘCOALĂ

Limba maternă- mijlocul principal de comunicare și înțelegere între oameni- este rezultatul unei evoluții multiseculare, care a contribuit la dezvoltarea conștiinței naționale a poporului român.

Temeiul exprimării corecte și expresive este cunoașterea cît mai largă, cît mai aprofundată și mai exactă a limbii, deoarece între realitate, mediul de viață, cunoaștere și limbă există o legătură nemijlocită. Educația și limba sînt interdependente.

Cultura lingvistică se face în școală nu numai prin orele consacrate limbii, ci prin toate disciplinele de învățămînt.

Cu fiecare serie de elevi m-am străduit să dezvolt la elevii mei capacitatea de a se exprima cu ușurință, de a-i face capabili să mînuiască în mod direct acest instrument care este limba, pentru a asimila și a sesiza în cel mai înalt grad nuanțele și posibilitățile de exprimare.

Școlarul învață să-și comunice ideile și sentimentele în forme verbale spre a fi înțeles de cei din jur. Aceasta înseamnă să respecte regulile limbii, să rînduiască cuvintele în propoziții și în fraze, să le ordoneze gramatical, iar elementele de limbaj să conducă la o exprimare corectă și frumoasă.

Instruirea școlară se bazează în mare parte pe limbaj. Volumul și calitatea vocabularului influențează nemijlocit randamentul școlar, de aceea am intensificat activitatea de dezvoltare a limbajului prin utilizarea exercițiilor lexicale și semantice, pe înțelegerea elementelor noi, care au condus elevii spre un nou mod de a gîndi, de a oglindi universul.

Cuvîntul e "miraculos" pentru că "la fiecare obiect din natură și din închipuire" corespunde un cuvînt. Vocabularul este deci ca o hartă prescurtată și esențială a naturii.

Textele studiate în școală oferă un cîmp larg de originală modelare a limbii, scriitorii dînd cuvintelor orientările lor, dozîndu-le cu frenezie, asemeni unor adevărați bijutieri.

Receptarea textelor este nu numai un act de cercetare și investigare a creației literare, ci și un proces de însușire a experienței stilistice a scriitorului, exprimată în capacitatea lui de a infuza cuvintelor nuanțe noi și bogate, de a organiza fluxul verbal.

Puritatea vorbirii, folosirea limbajului literar stau permanent în atenția mea ca dascăl. Frumusețea limbajului nu înseamnă numai corectitudine, ci și bogăție, nuanțare, plasticitate, folosirea resurselor stilistice ale limbii.

Cerințele actuale ale predării limbii române vizează însușirea normelor unitare ale limbii literare și continuă cu îmbogățirea și nuanțarea inventarului lingvistic personal.

Exemple celebre demonstrează că, încă din școala primară, e posibil să se creeze baze solide ale cultivării limbii, pentru care foști elevi ca Sadoveanu, Caragiale au rămas peste ani recunoscători învățătorilor lor.

A ridica pe elevii noștri la înălțimea înțelegerii, înțelepciunii și frumuseții patriei noastre de cuvinte- limba română- și a-i determina să facă din ființa lor un leagăn de lumină pentru rostirea și scrierea curată și limpede a limbii române constituie pentru mine, ca dascăl, o înaltă îndatorire patriotică și cetățenească.

Înv. Fevronia BÎRSAN

INTEGRAREA ELEVILOR DIN CLASA ÎNTÎI ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Integrarea elevilor din clasa întîi în procesul de învățămînt constituie una din cheile importante ale succesului școlar.

Din experiența la catedră, am constatat că integrarea elevului în activitatea școlară se face diferit de la elev la elev, că ea depinde de mulți factori externi și de structura psihică a fiecăruia. Cunoașterea acestora la început de viață școlară ne va ajuta să realizăm o integrare mai rapidă și mai armonioasă în procesul de învățare și ne va conduce la prevenirea insuccesului școlar.

Printre factorii care concură la adaptarea elevului de clasa întîi în activitatea școlară aș enumera: apropierea părintească de elevi, încît să le spulberăm teama și să le insuflăm optimismul de care au nevoie; instituirea unei relații de parteneriat educațional în activitățile desfășurate; evaluarea stimulativă a contribuției fiecărui elev; folosirea mijloacelor didactice moderne și tradiționale care să suscite interesul, plăcerea și preocuparea elevilor în a ști; folosirea convorbirilor individuale cu elevii la școală și în diferite împrejurări; legătura strînsă cu familia sub toate formele pedagogice; exemplul pozitiv al dascălului din toate punctele de vedere: punctualitate la oră, vocabular decent etc și nu în ultimul rînd, tratarea elevilor în mod egal, fără discriminări, indiferent al cui ar fi copilul.

La nivelul primului an de viață școlară apar și o serie de cauze care determină pe mulți începători să se integreze mai anevoios în activitatea de muncă intelectuală științifică și riguros încadrată în succesiune și timp. Aceste cauze le putem împărți în două mari grupe:

a) sub aspect comportamental;

b) sub aspect de studiu.

Printre cauzele de ordin comportamental, amintesc: mișcarea îndelungată a picioarelor (fie că le permite mobilierul, fie că se plictisesc sau așa s-au deprins); conversații cu vecinii de bancă; priviri spontane nedirijate spre diferite obiecte; distrageri obiective sau subiective de la lecții (jenarea piciorului de către încălțăminte, apariția unor dureri, zgomotul de afară ș.a.); preocupări străine de lecții (plăcerea de a se juca cu creioanele, de a căuta în ghiozdan ș.a.)

Cu toate că elevii sînt hotărîți să nu mai comită astfel de abateri, ei nu reușesc să finalizeze în timpul dorit de noi aceste hotărîri. De aceea dascălului îi revine sarcina de a fi receptiv la întreaga atmosferă din clasă, de a-i ține mereu în stare activă pe cei care creează probleme, să descopere cauzele comportamentului neadecvat și să le înlăture.

Cu privire la cauzele care influențează studiul am identificat următoarele: deprinderi greșite de ținere a instrumentului de scris, scrierea greșită a unor semne grafice (învățate la grădiniță sau în familie); vocabularul foarte sărac la unii și confuz la alții, încărcat cu provincialisme; exprimări fără sens, echivoce, vorbesc numai să nu tacă; atenție de scurtă durată; receptarea parțială a cunoștințelor și stocarea lor pe o durată foarte scurtă; voință slabă în a depune efort intelectual; putere slabă de receptare a cunoștințelor la unii elevi, avînd la bază o slabă dezvoltare intelectuală sau un intelect afectat de anumite boli neuro- funcționale.

Aceste obstacole pot fi înlăturate cînd învățătorul își cunoaște bine elevii, cînd are alături familia și cînd elevii în cauză voiesc și se consacră învățăturii.

Adaptarea copilului începător la viața școlară se face treptat, necesitînd un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, funcție de structura lui psihică, de particularitățile lui psiho- individuale și funcție de tactul pedagogic, pregătirea psihopedagogică a învățătorului și dragostea acestuia față de copii.

Înv. Maria OLARU

Generație în blugi, te salut!

(bineînțeles cu făcătorii de gazete școlare)

În luna aprilie a acestui an școlar semnalăm lansarea pe piața publicistică nemțeană a revistelor din două licee de prestigiu din Piatra-Neamț, Colegiul Tehnic Forestier, cu „Ani de liceu", și Liceul de Artă „Victor Brauner", cu revista „Lyceum".

Stăm de vorbă cu realizatorii acestor apariții: d-na prof. Irina Gîngă (CTF) și dl. prof. dr. Adrian Găină Romila (LA). Întrebările sînt comune, răspunsurile îi privesc:

1) Este prima încercare?

I.G. În privința realizării unei reviste, da, este prima mea experiență editorială. La nivelul Colegiului Tehnic, au mai existat tentative de realizare a unei reviste școlare, însă toate au înghețat în faza de proiect.

A.G.R. Da, e prima mea încercare ca realizator de revistă. După cum știi, eu sînt publicist, nu editor sau director. Adică sînt obișnuit să aleg revista la care îmi trimit textele, iar nu să am eu o revistă ori să mă ocup de una. Dar îmi prinde bine experiența, mai ales că nici asta nu-i a mea, e revista ce reprezintă liceul. E o obligație profesională, în primul rînd, și apoi o plăcere. Dacă întrebarea ta vizează și fenomenul apariției unei reviste în Liceul de Artă, îți pot spune că am găsit-o aici cînd am venit ca profesor, în 1999. Ea nu apărea cu regularitate, dar exista în aproape același format ca și acum. Am reluat apariția ei și am îmbogățit-o cu alte rubrici.

2)Cu cine ați colaborat?

I.G. Cu o mînă de oameni inimoși: colegele mele de lb. și literatura română, Carmen Bera și Ecaterina Aghiorghiesei și d-ra Liliana Airinei, profesor de informatică. În paginile revistei se găsesc articole realizate și de profesorii școlii.

A.G.R. În primul rînd cu profesorii de română, colegi ai mei - d-na prof. Cecilia Roiu, d-șoara prof. Alina Murariu, d-na prof. Corina Șușman - dar și cu alții, care mi-au acordat un sprijin rapid și necondiționat și în ce privește conținutul, și forma: d-na director Luminița Moscalu, d-na prof. Carmen Corlățeanu, d-na prof. Georgeta Burduja, d-na prof. Cristina Popa. Și doamnele învățătoare au răspuns solicitărilor mele. Fie mi s-au dat texte ale elevilor pe care fiecare îi are la clase, fie texte proprii, în rubrica dedicată profesorilor.

3)Cine sînt elevii implicați?

I.G. Motorul revistei este o elevă dintr-a IX-a D, Emilia Aurora Termeșanu. În jurul ei s-au strîns elevi din toți anii de studiu: Cojocariu Bogdan (XD), Mocanu Elena (XIB), Maftei Andreea (XIC), Țuțuianu Alexandru (XIIB),

Caia Ionuț și Crețu Cătălina (IXF) ș.a.m.d.

A.G.R. Colectivul de redacție e format, în primul rînd, din cei care susțin unele rubrici fixe: Un scriitor de fiecare dată, ținută de mine, Curiozitățile, ținută de Calin Camelia (XA), Invitație la lectură, realizată de Ploscaru Mara (XIA) ori de Constantiniu Ioana (XIM) și Interviul numărului, realizat de Iacob Ciprian (VIM). Apoi, sînt desenatorii: Leonte Robert (XIA), Dobre Boris (XIIA), Ciucă Mădălin (XIIA). Pentru tehnoredactare, mulțumesc elevilor Fecioru Florin și Hantăr Claudiu, de la a X-a A, cu care am petrecut multe după-amieze, corectînd și rescriind. În rest, sînt elevi din toți anii, începînd cu cei din ciclul primar. Ei se pot schimba de la un număr la altul, în funcție de materialele pe care le furnizează. Amintesc doar pe cîțiva, mai des întîlniți: Tapalagă Alexandra (IVM), Manole Alexandra (VIM), Scurtu Raluca (VIIIM), Rotariu Nona (IXM), Toronilă Constantin (IXA), Ploscaru Mara (XIA), Luca Andreea (XIA) și mulți alții.

4)De unde ați avut bani?

I.G. Cînd am început lucrul la revistă nu ne-am gîndit că vom avea nevoie și de bani pentru publicarea ei, ne-a scăpat din vedere acest aspect, fiind cuprinși de entuziasmul muncii noastre. Cînd am finalizat-o în formatul electronic, am solicitat sprijinul conducerii C. T., mai exact d-lui Mihai Cozma. Dumnealui ne-a oferit posibilitatea publicării ei; hîrtia, tonerul, imprimanta și calculatorul sînt din fondul școlii.

A.G.R. Deși profilul liceului nostru face ca necesitățile de finanțare a altor proiecte și materiale să fie mereu presante, am avut aprobarea d-nei director Luminița Moscalu și a părinților să folosim bani din fondul școlii. Dumneaei a susținut și susține în continuare, de altfel, ideea apariției unei reviste a școlii. E cea care a impulsionat reluarea editării ei.

5) Care va fi ritmul apariției?

I.G. Ne-am propus ca măcar trimestrial să apară un număr al revistei. În cazul în care vom strînge suficient material, colectivul redacțional se va mări și vom găsi niște sponsori generoși care să ne sprijine, vom publica revista lunar.

A.G.R. Noi ne-am propus un ritm bisemestrial. Dar e în funcție de timpul pe care-l avem, de materialele adunate și de bani. Știi și tu că timpul elevilor noștri e bine drămuit între orele de cultură generală și cele de muzică sau pictură. Programul lor zilnic e foarte încărcat și e foarte greu să-i soliciți suplimentar.

6)Îmi dați exemple de rubrici deosebite?

I.G. Pentru mine toate cele șase rubrici sînt deosebite. Însă cele care fac deliciul adolescenților rămîn Oamenii din spatele catalogului și Pulsul școlii.

A.G.R. Pe unele le-am amintit mai sus. Plac mult cititorilor Hai să ne rîdem, cu bancuri și perle și Curiozitățile, cu tot felul de informații inedite din lume. Mai amintesc: Editorial, Calendar, Atelier de creație, Ce ne spun profesorii noștri, Diverse. Nici desenele nu pot să le las deoparte, pentru că sînt bine reprezentate în paginile revistei.

7)Ce-ar mai fi de adăugat?

I.G. Mulțumesc tuturor celor care ne-au ajutat și sperăm să avem o viață mai lungă decît perioada corespunzătoare „Anilor de liceu".

A.G.R. Aș vrea să mai spun că m-am bucurat enorm cînd am epuizat din prima zi toate exemplarele din ultimul număr. Mi s-a întîmplat și în anii trecuți. E un semn despre cît de necesară e o

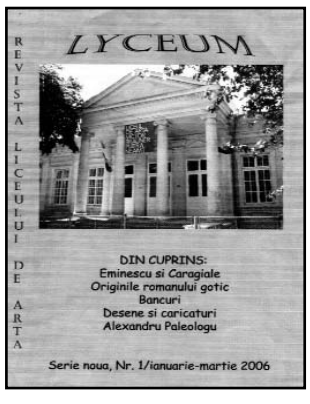

revistă a școlii. Și că formatul revistei „Lyceum" e perfectibil, nu definitiv. Sunt foarte receptiv la sugestiile inteligente și, în interiorul formatului pe care l-am fixat deja, în mare, voi mai opera schimbări, atunci cînd va fi cazul.

Din partea revistei cadrelor didactice din jud. Neamț, „Apostolul", vă felicităm, vă mulțumim pentru interviu și vă urăm să aveți „vînt bun la pupa"!

A consemnat prof. Dida VASILCA

Retrospectiva învățămîntului nemțean

LUNA APRILIE

● Inspectoratul Școlar Neamț are, din luna aprilie, un nou inspector general adjunct. Este vorba despre prof. Ioan Macovei, înlocuitorul profesoarei Luminița Vîrlan, care a demisionat din această funcție în luna martie.

● Colegiul Național de Informatică, din Piatra Neamț, a marcat Ziua Francofoniei prin numeroase manifestări, care au culminat cu Balul Francofoniei.

● Profesorul Dumitru Letos a fost numit de membrii Consiliului de Administrație al Inspectoratului Școlar Neamț director cu delegație al Școlii nr. 10, din Piatra Neamț. Unitatea de învățămînt pietreană a rămas fără conducere în luna martie, cînd directorul și directorul adjunct au demisionat.

● Încă 9 cadre didactice au solicitat și obținut, în luna aprilie, concediu fără plată. Numărul dascălilor nemțeni care renunță la catedră, în această manieră, este din ce în ce mai mare, ei urmînd să se orienteze, cel mai probabil, spre domenii mai bine plătite.

● Inspectoratul Școlar Neamț a organizat, în luna aprilie, concursul pentru ocuparea posturilor vacante de director și director adjunct. Pentru cele 82 de locuri libere, au concurat 59 de cadre didactice, 39 pentru funcția de director și 20 pentru cea de director adjunct.

● Aproximativ 60 la sută dintre elevii nemțeni participanți la simularea bacalaureatului au promovat examenul. În județul Neamț, dintre cei 4367 de viitori absolvenți ai clasei a XII-a, s-au înscris 3748, dar la testări s-au prezentat 3086.

● Neamțul s-a clasat pe primul loc, în topul județelor, la Olimpiada națională de pregătire teoretică sportivă, organizată în premieră. Cele patru eleve care au reprezentat județul nostru la acest concurs, două de la LPS P. Neamț și două de la LPS Roman, au obținut două locuri I, unul III și o mențiune.

● Reprezentanta Neamțului la Olimpiada națională de psihologie, Ana Brîndușa Borș (Liceul Pedagogic), pregătită de prof. Mihaela Gherghelescu, a cîștigat premiul I, cu media 9,15.

● Colegiul Național de Informatică, din Piatra Neamț, împreună cu Primăria, a demarat un proiect de informare europeană prin școală, finanțat cu fonduri europene nerambursabile, în valoare de 30000 de euro, prin Programul PHARE.

● Cel mai popular concurs de matematică din lume, Cangurul, s-a desfășurat, în luna aprilie, cu o numeroasă participare a elevilor din școlile nemțene.

M. DRĂGOI

Revista presei literare

❖ GHEORGHE GRIGURCU A ÎMPLINIT 70 DE ANI

Poetul și criticul literar Gheorghe Grigurcu a împlinit în aceste zile o vîrstă rotundă, 70 de ani. Cu acest prilej, majoritatea revistelor literare din țară au scris despre eveniment. ROMÂNIA LITERARĂ, nr. 15, îi ia celui mai important critic literar de poezie contemporan un interviu prin Simona Vasilache. Întrebat ce părere are în legătură cu caracterul unor autori, Grigurcu răspunde: "Între om și operă e o disjuncție pasibilă de manipulare. Ca și cum ai avea de ales între un ochi și altul, între o ureche și alta. Neputînd lua naștere fără om, opera este o mărturie esențială a acestuia, o atestare a lui sub specia valorii estetice în principal, dar și a altora, subsumate, în economia creației, esteticului care "dă tonul". Observăm în ultimul timp o mașinațiune, inversă celei practicate de comuniști, deși, paradoxal, derivată din aceasta". Gheorghe Grigurcu a scris în anii din urmă despre poeții din Neamț Aurel Dumitrașcu, Adrian Alui Gheorghe și Nicolae Sava elogioase cronici literare la apariția cărților acestora.

❖ "OCLUZIUNEA" PROLETCULTISTĂ ÎN POEZIA ROMÂNĂ

Scriitorul Ion Pachia Tatomirescu face în revista LUCEAFĂRUL, în serial, o interesantă retrospectivă a poeziei proletcultiste din anii '50 și a promotorilor ei vajnici, de la Mihai Beniuc și A. Toma pînă la Cicerone Teodorescu și Eugen Jebeleanu. Aflăm, cu acest prilej, că Eugen Frunză, celebrul promotor al proletcultisimului din "tînăra gardă", este născut în Austria, iar după un liceu terminat în Cernăuți ajunge corector la un ziar comunist prin anii 1940, prefect al județului Rădăuți, redactor la "Lupta poporului", apoi la "Scînteia", director la Editura Tineretului etc. Sînt înșirate zecile de volume de versuri scrise de acesta, cărți care "răspund prompt comandamentelor zilei", Eugen Frunză fiind un fervent militant pentru victoria socialismului și comunismului în România. Iată ce scria poetul care era lăudat (de voie, de nevoie) chiar și de George Călinescu: "Dormi, odorul mamei, pui, / Muguraș de lume nouă, / Vîntul bate, pîine nu-i / Dar ciocoii dorm sătui / Frînge-i-aș în două".

❖ "DE CE A MURIT BULĂ?" DAR NU A MURIT BULĂ

Revista CULTURA, noua revistă "Cultura" editată de Augustin Buzura după moartea revistei "Cultura" editată de Institutul Cultural Român, publică sub semnătura lui Alfred Bulai un articol sub titlul de mai sus. Citindu-l, însă, ne dăm seama că celebrul Bulă nu a murit, ci este foarte prezent în viața cotidiană românească. "Miile de Bulă întrupați sînt, aproape toți, mai tari decît personajul de banc. Sloganuri cretine, replici fără nici o valoare, contestări puerile, dialoguri absurde, avem din plin, chiar mai multe decît a avut Bulă în repertoriu pe cînd nu trăia printre noi. Îl vedem pe Bulă în fiecare seară la televizor, îl vedem pe stradă într-o mașină luxoasă pe care s-au "tunat" niște monstruozități, îl vedem vorbind uneori în companii selecte sau alături de un altul asemenea lui, îl vedem în politică sau pe lîngă politică, îl vedem patron sau salariat trădat în dragoste, îl vedem la sat și la oraș".

❖ "EMINESCU RĂMÎNE EXPONENTUL CULTURII ROMÂNE LA ORICE JUDECATĂ DE APOI A SPIRITULUI UNIVERSAL"

Profesorul universitar Ștefan Munteanu, care acordă un interviu lui Marius Manta în revista ATENEU, nr. 3, cu prilejul împlinirii unei vîrste rotunde, face cîteva referiri interesante cu privire la conceptul de geniu: "Cred că nu păcătuim cu nimic dacă vorbim de genialitatea operei lui Eminescu. Îmi întemeiez convingerea pe felul în care l-am descoperit la un moment dat. Într-unul din manuscrisele sale există un text în care spune că mintea unui om simplu este ca o încăpere întunecoasă, în care ideile intră pe o ușă și ies rapid pe alta. Iar mintea unui om de geniu este ca o încăpere cu pereții plini de oglinzi. Aici ideea intră pe ușă, se reflectă în toate oglinzile, intră în dialog cu alte idei, iar la ieșire este cu totul altceva decît la intrare".

OCHELARIST

ROMÂNIA FRANCOFONĂ

Desemnarea României ca țară gazdă a celui de-al XI-lea Summit al Francofoniei în septembrie 2006 constituie un experiment deosebit, o onoare și, în același timp, o oportunitate pentru redescoperirea specificului acestei națiuni. Abordarea pe care o propun se bazează pe două direcții:pe de o parte,importanța întîlnirii la vârf de la București, pe de altă parte statutul francofon al românilor.

Summit-ul Francofoniei, București 2006

Francofonia reprezintă un dialog mondial între vorbitorii de limba franceză, dialog care favorizează cooperarea în diverse domenii:cultural, educativ, academic, politic. Anul acesta se împlinesc 20 de ani de la primul Summit al Francofoniei, cel de la Versailles(1986) și 9 ani de cînd România a devenit membru cu drepturi depline al Organizației Internaționale a Francofoniei (O.I.F). Pentru cîteva zile, Bucureștiul va deveni capitala mondială a Francofoniei (25-29 septembrie 2006) prilej cu care se vor întâlni 63 de șefi de stat și de guvern. Că România abordează cu toată seriozitatea acest eveniment, o dovedesc pregătirile administrative propriu zise, dar și numeroasele manifestări organizate în întreaga țară (în special în marile centre culturale: Iași, Cluj, Timișoara, București).

Încă din ianuarie, cu opt luni înaintea reuniunii, România a propus primul text al Declarației de la București, fapt apreciat la superlativ de către responsabilii O.I.F.

Au fost puse la punct și detaliile legate de întîlnirea delegațiilor naționale în Parcul Izvor („Le Village de la Francophonie"), cît și a manifestărilor de la Brașov, destinate tinerilor veniți din țările francofone. În 20 martie a fost organizat un mare concert la Sala Palatului cu participarea a 10 interpreți din Canada, Belgia, Camerun, România, Congo, Vitenam..., apoi au urmat seminariile și mesele rotunde din săptămîna 20-28 martie și Festivalul „Coup de theatre a Bucharest".

Bucureștiul este foarte activ în această perioadă, nu trece o zi fără manifestări dintre cele mai interesante, se vorbește o limbă franceză impecabilă, există o eleganță a acestor evenimente și, lucru îmbucurător, sălile sînt pline de tineri, dornici să profite de „baia lingvistică" ce li se oferă.

Și totuși... Să fii francofon, în România, nu-i la îndemîna oricui!

Aceasta este concluzia pe care am tras-o pe parcursul tentativei mele de a descoperi pe cont propiu sensul francofoniei. Mai întîi am mers la Institutul Francez și la Centrul Cultural. Am spus că vreau să particip la manifestările din săptămîna Francofoniei mi s-a oferit catalogul, am spus că aș vrea să vorbesc despre francofonia care există în școlile mici, mi s-a spus că ar fi trebuie să fiu înscrisă pe listele vorbitorilor. Nu-i nimic, mi-am zis, și am mers la Hotelul Ibis unde avea loc un colocviu și am spus ceea ce gîndeam.

În zilele următoare am încercat să iau legătura cu cineva de la Serviciile Culturale cu care să discut despre lucruri concrete non-formale privind activitatea din școli. Fără rezultat. În pauza Concertului „Francofonia Muzicală" am abordat cîțiva vorbitori de limbă franceză, dar nu erau de la Ambasada Franței. (Aveam să descopăr cu mare surpriză că mă adresasem domnului ambasador al Elveției și doamnei ambasador a Tunisiei!).

Încăpățînarea mea de a mă implica în ale francofoniei m-a dus la spectacolul „En attendant Godot" de la Opera Română. Aici aveam să cunosc dezamăgirea legată de tratamentul și de „aprecierea" de care se „bucură" francofonii români. În loc ca Porțile Operei să fie larg deschise pentru toți doritorii, în sală au intrat doar cei care aveau invitații. Au rămas pe dinafară mulți oameni, "la creme de la creme", universitari, actori, liceeni, studenți, oameni consternați, umiliți, care nu concepeau că li se poate întîmpla așa ceva. Am recunoscut printre ei pe actrița Valeria Gagealov, cea care împreună cu Andrei Magheru a prezentat Festivalul „Cerbul de Aur", oferindu-ne un exemplu de limbă franceză impecabil vorbită.

În altă ordine de idei: peste 600 de profesori de limbă franceză au participat la Seminariile de la Palatul Copiilor. În comentariul din ziarul „Bucharest Hebdo", dincolo de considerațiile teoretice despre importanța francofoniei nu am găsit nicio referire la truda acestor anonimi servitori ai limbii franceze, nici despre complexitatea actului de învățare în absența dotărilor corespunzatoare. Mi-am exprimat unele dintre părerile de rău într-un articol care va apărea în „Bucharest Hebdo", pe care îl voi propune și revistei noastre. Pentru că am urmărit piesele lui Eugene Ionesco „Noul locatar" si „Cîntăreața cheală", două piese năucitoare din care se desprinde absurdul existenței umane, am senzația că dezamăgirea pe care am resimțit-o face parte, în mod firesc, din ceea ce trebuie să ni se întîmple.

După două săptămîni în care am luptat pentru a-mi demonstra mie însămi calitatea de francofon, am realizat că acest statut este rezervat celor din vîrful piramidei, în ciuda asigurărilor care abundă în presă.

Pînă la sfîrșitul lunii septembrie, adică pînă după încheierea forumului de la București, voi reveni cu date complete despre ceea ce se întîmplă important în acest domeniu.

Prof. Ana MUNTEANU

DELEGAȚIA CNRV LA MADRID

O delegație formată din 10 elevi și trei profesori de la Colegiul Național Roman-Vodă a participat la un schimb de experiență la școala parteneră Beatriz Galindo din Madrid, în cadrul etapei a II-a a Proiectului Școlar Comenius. Elevii și profesorii români au impresionat gazdele și delegația din Cipru, prin înalta ținută a prezentărilor și expoziției realizate pe durata săptămînii de lucru. Aceștia au fost aplaudați și felicitați la scenă deschisă, simțind că spaniolii și-au schimbat părerea despre români pe care, în general, îi asociază cu cerșetorii români aflați în Spania, deși majoritatea românilor muncesc din greu și constituie deja o importantă minoritate.

În săptămîna 4-10 martie, un grup de elevi, condus de director adjunct Mariana Lozinca, prof. Sorina Danciu și prof. Cristina Timirgaziu, a participat la Madrid la săptămîna de lucru în cadrul proiectului Comenius cu tema: Figuri reprezentative feminine în contextul globalizării. Elevii de la CNRV au pregătit prezentări multimedia și o expoziție pentru patru figuri feminine reprezentative pentru orașul și țara noastră: Regina Maria, Viorica Agarici, Nadia Comaneci și Andreea Marin. Realizarea prezentărilor a presupus o lungă perioada de documentare, traducere în limba engleză și montare a documentarelor pe suport multimedia. Cei 10 elevi participanți la mobilitate au fost sprijiniți de colegii lor din liceu, profesori de diverse specialități, reprezentanți ai comunității locale, părinți și conducerea școlii. Pentru realizarea documentarului despre Viorica Agarici elevii au primit sprijin și din partea domnului I. Vexler, Președintele Comunității Evreiești din Roman, iar pentru documentarul dedicat Andreei Marin s-a primit sprijinul direct al Andreei care a trimis elevilor diverse fotografii și documentarul "Trei clipe cît o viață" realizat în urma expediției pe Kilimanjaro, cît și a profesorului G. Purțuc, fostul ei profesor de matematică. Partenerii spanioli au ales pentru prezentări ca figuri reprezentative feminine pe Beatriz Galindo, Maria Zambrano, Simone Veil, Marie Curie, Coco Chanel, femeile din Don Quichote , femeile din matematică , femeile prezentate în mass- media precum și un istoric al mișcării feministe în lume.

Deoarece proiectul se desfășoară în timpul anului școlar, elevii și profesorii romanvodiști au putut să-i cunoască pe partenerii spanioli așa cum își desfășoară activitatea în zilele normale de școală. Programul a inclus și o componentă culturală prin vizitarea prestigioaselor muzee de artă Reina Sofia și Prado, impresionantul parc Retiro și vizita orașului medieval Avila. Din programul de vizite nu a putut lipsi desigur faimosul stadion Santiago Bernabeu ,unde elevii s-au bucurat de un tur complet al acestuia.

Proiectul Colegiului Roman Vodă se află în al doilea an, după un schimb reușit anul trecut cu școala parteneră De Bron din Belgia. Elevii din cele 5 țări participante, Belgia, Austria, Cipru, Spania și România, au început să se cunoască, să lege prietenii și să păstreze legătura chiar și după terminarea stagiilor de proiect, atingînd obiectivul acestui tip de proiect și anume facilitarea cunoașterii și înțelegerii interculturale, promovarea și asimilarea de metode noi de predare-învățare, comunicarea în diverse limbi străine și promovarea imaginii școlii, orașului și țării.

Director adjunct Mariana LOZINCA, prof. Sorina DANCIU, coordonator proiect, prof. Cristina TIMIRGAZIU

GEOGRAFIA ROMÂNIEI - Două cărți în atenția dumneavoastră

SINTEZE PENTRU TESTAREA NAȚIONALĂ 2006
Ediția a II a

Lucrarea de față are următoarea structură:

● PARTEA ÎNTÂI prezintă Programa pentru testarea națională la disciplina Geografia României, elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului. Aceasta conține elementele generale pe care absolvenții clasei a VIII-a trebuie să le cunoască atunci cînd optează pentru testare la Geografia României: obiectivele de evaluare în cadrul probei, conținuturile, temele care nu sînt obligatorii, precum și manualele recomandate pentru pregătire.

● PARTEA A DOUA cuprinde caracterizarea teritoriului și unităților majore de relief ale României privind anumite elemente fizico-geografice, elemente privind populația, așezările omenești și principalele activități economice (resursele, agricultura, industria, transporturile).

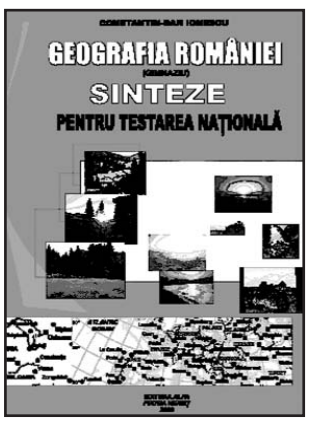

● PARTEA A TREIA urmărește să clarifice înțelesul principalilor termeni cu care se operează în analiza geografică dîndu-se exemple concrete referitoare la țara noastră.

ITEMI ȘI TESTE PENTRU EXAMINAREA NAȚIONALĂ 2006
Ediția a II-a

Lucrarea de față are următoarea structură:

● PARTEA ÎNTÂI prezintă Programa pentru testarea națională la disciplina Geografia României, elaborată de Ministerul Educației și Cercetării. Aceasta conține elementele generale pe care absolvenții clasei a VIII-a trebuie să le cunoască atunci cînd optează pentru testare la Geografia României: obiectivele de evaluare în cadrul probei, conținuturile, temele care nu sînt obligatorii, precum și manualele recomandate pentru pregătire.

● PARTEA A DOUA conține elemente din structura testelor propuse pentru rezolvare, păstrînd într-o oarecare măsură ordinea de prezentare din programa pentru testarea națională. Sunt prezentate categoriile de itemi pe care elevul trebuie să le rezolve și apoi, acelea în care răspunsul este dat.

● PARTEA A TREIA oferă modele de teste pentru examinarea națională în care sînt cuprinse toate unitățile de relief ale României, rezolvarea acestora constituind prilejul concret de constatare a nivelului atins în pregătire.

● PARTEA A PATRA prezintă răspunsurile complete la toate tipurile de itemi propuși, precum și baremele de corectare și notare pentru fiecare test în parte prezentat.

● PARTEA A CINCEA conține subiectele date în anii anteriori la examenele de capacitate/testare națională, la Geografia României - proba scrisă, plus baremele de corectare și notare pentru acestea.

Ambele lucrări se adresează celor interesați de învățarea temeinică a Geografiei României pentru examene.

Am speranța și încrederea că aceste două lucrări vor contribui la aprofundarea de către elevi a cunoștințelor de geografia României și că ele, de fapt, sînt un instrument util în pregătirea examenelor, la nivel de gimnaziu și chiar pentru bacalaureat.

Aceste două lucrări sînt însoțite de un CD cu hărți alb-negru, color, imagini color de pe satelit, grafice, tabele, imagini foto.

Prof. Constantin-Dan IONESCU

Cartea, mijloc educațional esențial

Un preambul la Simpozionul Internațional Educație pentru carte și prin carte, organizat de Inspectoratul Școlar al Județului Neamț, Casa Corpului Didactic Neamț și Centre Départemental de Documentation Pédagogique Marne, din 19 mai 2006

Nevoia de carte este, după părerea noastră, mai stringentă decît oricînd. Se cunosc prea bine "dușmanii" și "concurenții" cărții: televizorul, calculatorul, internetul. De la efortul productiv al elevului de odinioară, pentru întocmirea unui rezumat sau comentariu de operă literară, elevul de astăzi are la dispoziție comentarii și referate date pe internet, pentru care cei foarte ocupați cu avantajele tehnicii moderne nu mai au timp să schimbe nici măcar o virgulă.

Revenirea la carte nu se poate face prin condamnarea sterilă a dezinteresului față de ea, prin mustrarea elevilor care nu se sinchisesc să citească nici textele obligatorii, ori să facă comentarii prin efort personal. Interesul pentru carte cere migală, tact și pasiune din partea învățătorilor și profesorilor.

Altfel cum să-i convingi pe elevi că prin carte îți îmbogățești vocabularul, cînd tu, ca profesor de liceu (din motive lesne de înțeles nu putem face nominalizări), la o a treia propoziție pe care o pronunți, introduci barbarismul super, sau îți exprimi dezacordul prin dezagreabilul naspa sau, mai abitir, devii și "creator" de limbă română, indo-europeană sau cum s-o mai numim, prin "inovațiile" super-mișto, super-rău, naspa-diliu etc?

În cele de mai jos, îndrăznim să sugerăm unele căi pentru determinarea elevilor de a se întoarce la carte, de a-i prețui marile beneficii pe care aceasta le poate da școlarilor noștri de astăzi.

Modelul învățătorului / profesorului, ca pasionat de literatură, rămîne un mijloc foarte convingător pentru elevi. În loc de inutile discuții despre fapte mondene, evenimente sportive sau din alt domeniu, prin care un profesor "abil" și "prietenos" dorește să se integreze în preocupările elevilor, să arate că nu este străin de viața lor și că poate avea subiecte comune cu aceștia, un profesor îi poate influența pe elevi, la început mai greu, apoi din ce în ce mai convingător, cu prezentarea parțială sau integrală a subiectelor unor cărți de literatură de valoare, a unor cărți de eseuri, de călătorie, a unor lucrări documentare etc. De la cîțiva elevi care pot fi interesați la început, grupul se poate mări, încet-încet, exercițiul capătă obișnuință, iar elevii (care au o sensibilitate extraordinară, ce rămîne neexplorată și nevalorificată) pot deveni ei înșiși "exportatori" de literatură și idei luate din cărți.

Nu sînt un visător declarînd că fenomenul este ușor, deși am cunoscut roadele implicării în acest domeniu (am convins mulți elevi de ciclu primar și de gimnaziu să citească în cadrul unor lecții de Literatură pentru copii, desfășurate la o școală acum cîțiva ani), am ascultat mărturiile unor profesori care au făcut minuni cu elevii pe tărîmul lucrului cu cartea. Două lucruri îmi sînt foarte clare: că, pentru a dezvolta dragostea altora pentru a citi, mai întîi trebuie s-o ai tu, ca învățător/profesor și că, pentru a forma cititori pasionați, trebuie să ai pasiune și idei.

Activitățile cu caracter cultural-artistic desfășurate cu elevii, fie în școală, prin disciplinele opționale (Literatură pentru copii, Teatru pentru copii, Atelier de creație literară etc.), momente artistice, serbări școlare etc., fie, în afara clasei și a programului școlar zilnic, prin lecții în bibliotecă sau vizionarea unor spectacole de teatru constituie alte căi importante pentru apropierea elevilor de carte și de lectură.

Concursurile literare motivează și stimulează într-o mare măsură implicarea elevilor în parcurgerea unor opere precizate prin surse bibliografice. Competiția îi face pe elevi să citească cu interes, să rețină nume, întîmplări, fapte ale unor personaje. Aproape fără să-și dea seama, elevii exersează cititul, își formează deprinderi de studiu, capătă obișnuințe în domeniu.

Întîlnirile cu scriitori și oameni de cultură reprezintă un alt mijloc important de a-i pune pe elevi în contact cu pagini literare autentice, de a-i introduce în labirintul fascinant al creației. Modelele de exprimare a acestor personalități, meșteșugul lor de a "vrăji" prin cuvinte îi influențează în bine pe școlari, îi provoacă și le deschide orizontul către o lume în care reflecția, fantezia și gîndirea creatoare stau la loc de cinste.

Vizitele la muzee literare și excursii pe teme literare îi scot pe elevi din mediul devenit adesea dogmatic și obositor (și nu din vina lor), invitîndu-i în lumea reală și incitantă a locurilor pe unde au trăit, au creat și "au făcut istorie" scriitorii. Planificate din timp, pregătite metodic (o excursie reușită solicită incomparabil mai multă pregătire din partea profesorului, decît o lecție oarecare), și nu desfășurate doar ca divertisment, aceste activități rămîn memorabile și aduc mari beneficii instructive și educative pentru elevi.

Evocarea unor personalități literare locale sau naționale constituie nu doar o obligație patriotică a învățătorilor și profesorilor, devenită desuetă în zilele noastre (din nefericire foarte păguboasă pentru educația tinerilor noștri), ci și un prilej de a aduce în fața elevilor modele de viață, simboluri umane care au trăit în virtutea unor idei mari, au muncit din greu, și nu rareori s-au jertfit cu gîndul ca nouă, celor de astăzi, să ne fie mai bine.

*

Este sigur că experiențe, proiecte și programe utile referitoare la subiectul prezentat mai sus vor fi prezentate la simpozionul organizat de C.C.D. Neamț, cu tema Educație pentru carte și prin carte, în data de 19 mai a.c.

Întoarcerea la carte este o problemă prioritară și pentru alte sisteme de învățămînt din Europa și din lume. Vom exemplifica doar cu școala franceză, pentru care ministerul de resort a stabilit ca problema cărții să fie, în prezentul an școlar, una dintre cele patru "teme naționale" privind instrucția și educația școlară.

Dan AGRIGOROAE,
expert metodist,
C.C.D. Neamț

Programul activității - 19 mai 2006

9,30 - 10,00	- Primirea participanților și a invitaților, la Sala de festivități a Colegiului Național "Petru Rareș", Piatra-Neamț (str. Ștefan cel Mare, nr. 4)
10,00 - 12,00	- Festivitatea de deschidere - Lucrări în plen - Premierea revistelor și auxiliarelor
13,00 - 13,30	- Vizitarea expoziției de mijloace de învățămînt și auxiliare didactice, la Școala "Spiru Haret", Piatra-Neamț (str. Petru Rareș, nr. 30)
13,30 - 16,00	- Prezentarea comunicărilor didactice pe secțiuni
16,00 - 16,30	- Evaluarea lucrărilor simpozionului - Concluzii.

CINE ARE CARTE, ARE...

O carte este un prieten care nu ne înșeală niciodată" *(Sonete)*. Nu știu dacă e așa, dar sună frumos.

"Nu-mi pot închipui la ce poate folosi o carte care nu-și îndeamnă cititorii la bine" *(J.J. Rousseau)*. Vă referiți la Mircea Cărtărescu?

"Ceea ce face succesul unei cărți este să o citești din curiozitate. Ceea ce îi face gloria este să o recitești pentru a-ți hrăni sufletul." *(Alfred de Vigny)*. Ai noștri tineri care usucă rădăcinile în baruri și discoteci nu au timp de așa ceva.

"Cărțile sînt prieteni reci și singuri" *(Victor Hugo)*. Eu zic că te încălzesc totuși, spiritual.

"Cărțile au aceiași dușmani ca și omul: focul, umiditatea, animalele, timpul și propriul lor conținut" *(Paul Valery)*. Prea mulți dușmani.

"O carte nu este la urma urmei decît un extras din monologul autorului" *(Paul Valery)*. Cam lung monolog.

"Un cuvînt bun face mai mult decît o carte proastă" *(Jules Renard)*. Just tov-ule!

"Cultura nu se poate impune de sus...; ea trebuie să trăiască într-o atmosferă de libertatea. Cultura trebuie clădită pe specificul național, care trebuie cercetat prin metoda monografică sociologică." *(D. Gusti)*. Cu ce se mănîncă metoda aia?

"Cultura poporului fără de cărți pentru dînsul nu se poate.Și fără cultura poporului, orice alcătuire economică, orice formă politică n-are valoare" *(N. Iorga)*. Cam sofisticat pentru plozii noștri dezinteresați.

"Cartea este o vrăjitoare.Cartea a transformat lumea. În ea se află istoria neamului omenesc, ea este memoria gîndirii umane" *(N.A. Morozov)*. Cartea ne face să visăm , așa susține brazilianul Paulo Coelho.

"Cărți, cărți pentru popor!Acela e suflet mare, care cere lumină. Acolo stau genii ascunse, gata să izbucnească asemenea izvorului, care așteaptă în stînca uscată lovitura de toiag a lui Moise.Acolo-i puterea și viitorul nostru" *(Al. Vlahuță)*. Probabil de aceea naziștii și comuniștii au incendiat tone de cărți.

Concluzia? Cel care învață va beneficia de multe lucruri și va avea parte de întîmplări de neuitat.

Dumitru RUSU

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

DIN CARNETUL UNUI FOST INSPECTOR ȘCOLAR (2)

Inspecția dintîi, la Ceahlău

Împlinisem abia 25 de ani, cînd eram numit, cu delegație, director adjunct al Liceului din Borca, iar, numai după doi ani, director al aceleiași instituții. Dobîndisem, așadar, o oarecare experiență pentru coordonarea și evaluarea fenomenelor învățămîntului. Mă familiarizasem cu ceea ce se numeau pe atunci planurile de învățămînt, planurile anuale și trimestriale de muncă, asistențe la lecții, rapoarte asupra stării învățămîntului. Prin 1973, Casa Corpului Didactic îmi încredințase rolul de coordonator al activităților de perfecționare pentru toate categoriile de personal didactic din comunele Poiana Teiului, Ceahlău, Grințieș, Farcașa, Borca. În același an, mi se repartizaseră și două inspecții speciale pentru definitivarea în învățămînt, la Borca (la profesoara Lucia Coșulă) și la Petru-Vodă (profesoara Steluța Axinte). Fiecăreia îi acordasem calificativul bine, semn că nu tratam problematica instrucției și educației școlare cu entuziasm superficial.

Pentru început, „generalul" Ioan Crăciun mi-a stabilit ca obiectiv inspectarea școlilor din comunele menționate, care constituiau un sector distinct în organizarea de ansamblu a Inspectoratului Școlar, în profil teritorial.

Cea dintîi inspecție am făcut-o la Școala din Ceahlău, care funcționa cu clasele I-VIII. Aceasta mai avea în subordine încă trei școli cu clasele I-IV (Ceahlău 2, Bistricioara și Pîrîul Mare). Am revenit, după aceea, în toate aceste școli de mai multe ori, în scopul evaluării performanțelor învățămîntului. Este de menționat că dorința mea a fost aceea ca, pretutindeni, în școlile județului, să-mi fac din directori, educatoare, învățători, profesori, dacă nu prieteni statornici, măcar parteneri destoinici. Simțeam că pe umeri port o responsabilitate socială și morală măcar egală cu a lor, încercînd să transform inspecțiile de orice fel într-o acțiune complexă, de natură să favorizeze un climat pedagogic destins și distins, în baza unui dialog deschis, civilizat și sincer, din care să cîștige numai învățămîntul.

Cu noaptea-n cap, pe un ger năprasnic, după o drumeție între Bistricioara și Ceahlău, am ajuns înghețat bocnă în școala cu pricina. Femeia de îngrijire aprindea cu hărnicie focurile în sobe. Tot nu se făcuse ziuă cînd și-a făcut apariția învățătorul Grigore Ungureanu, fostul director al școlii, înlocuit în funcție de soția sa, profesoară de geografie, în temeiul unui ordin de dată recentă al Ministerului Educației și Învățămîntului, care stipula promovarea cu orice preț în posturi de conducere a unor cadre didactice avînd studii superioare (institute pedagogice de 3 ani sau universitate).

În realitate, școala inspectată era condusă tot de fostul director, mînă forte, strălucit gospodar și pedagog, ale cărui de ispravă fapte erau de notorietate în întregul județ și nu numai. Acestuia i se potrivea de minune dictonul latinesc „Labor improbus omnia vincit." (Munca stăruitoare învinge totul.) Deja cunoscusem în liceul meu elevi instruiți la „școala maestrului", așa că eram pregătit pentru o întîlnire din care aveam numai de învățat.

Impresionantă era înzestrarea materială a școlii: internat, cantină, sală pentru educație fizică și sport, săli de clase administrate ca la carte. Am asistat la patru lecții (una chiar la vestitul dascăl, celelalte la română, geografie și educație fizică). N-am omis documentele pedagogice esențiale referitoare la organizarea procesului instructiv-educativ, cantina și internatul.

Într-un tîrziu, după discuția finală, purtată cu întreaga echipă de învățători și profesori ai școlii, am încheiat documentul de inspecție, în care am pus accentul pe spiritul profund ordonat și demn al vieții școlare, menționînd trudnicia roditoare a dascălilor de acolo, care-și cunoșteau bine și-și respectau rosturile. Elevii erau destoinici, știutori de carte, cuminți, cu deprinderi sigure și sănătoase de conduită civilizată.

S-au succedat, în timp, alți directori, între care Elena Aflorii (limba română) și Ion Diaconu (educație fizică). Fiecare, după puterile sale, a încercat să continue ceea ce făcuse temeinic învățătorul Grigore Ungureanu, numai că „la umbra stejarului nu crește iarba." (Va urma.)

Prof. Gheorghe ȚIGĂU

STEP BY STEP

ALTERNATIVĂ EDUCAȚIONALĂ

Într-o societate cu adevărat liberă și democratică este necesar ca învățămîntul să tindă spre deschidere, spre flexibilitate, iar posibilitățile de opțiune în planul educațional să fie multiple, generate, în primul rînd, de învățămîntul preșcolar. Grădinița trebuie să renunțe la mania unei instruiri pasive și formale.

Pentru a face posibilă trecerea de la tradițional la alternativa educațională "Step by Step", este necesară parcurgerea unei etape succesive, care să fie însoțită de disponibilitate și de o puternică dorință de schimbare. Aceasta vine ca o nevoie intrinsecă de a lupta cu rutina, de a scoate la lumină crezuri adînci și neexprimate într-un lung șir de ani.

Experiența celor trei ani în această alternativă ne-a demonstrat că există posibilități de abordare a copilului care dau rezultate spectaculoase, dar pentru aceasta este necesară o bună capacitate de cooperare și mobilitate în gîndire. Am constatat că satisfacerea nevoilor prin cooperare, nu prin competiție, este mult mai sănătoasă atît pentru educatori cît și pentru educanți. Copilul este în competiție numai cu el însuși: astăzi sînt mai bun decît ieri, mîine voi fi mai bun decît azi.

Putem afirma cu certitudine că răsplata și pedeapsa (care nu se folosesc în alternativă) pot manipula acțiunile copilului, dar în nici un caz nu-l ajută să devină o persoană mai bună sau mai responsabilă.

Trăsătura dominantă a alternativei este să-i pregătești pe copii să învețe din propriile experiențe, să fie ei înșiși creativi și flexibili, cutezători și să manifeste interes și înțelegere nu numai față de cei apropiați ci și față de întreaga omenire. În sprijinul acestei afirmații, iată cîteva atitudini adoptate de noi, educatoarele care lucrăm la grupele Step by Step:

- folosim individualizarea și acționăm ca moderatori,
- credem într-un curriculum extins, bazat pe interesul copiilor, experiența și stadiul lor de dezvoltare,
- acordăm atenție dezvoltării: fizice, emoționale, sociale și cognitive, fiind preocupate de ce se întîmplă "AICI și ACUM",
- considerăm că scopul educației preșcolare este să-l pregătească pe copil să devină autodidact și să facă față schimbării,
- planificăm activități directe, folosim materiale tangibile, dezvoltăm capacitatea de a rezolva probleme, gîndirea critică și o mai bună înțelegere a conceptelor,
- ne preocupăm mai mult de proces decît de produs,
- îi încurajăm pe copii să facă alegeri,
- implicăm copiii în formularea regulilor clasei,
- încurajăm creativitatea, imaginația și originalitatea,
- le dăm încredere copiilor în forțele proprii,
- includem părinții ca parteneri în procesul educației.

Abordarea alternativei educaționale Step by Step prezintă avantajul că nu îngrădește cu nimic dezvoltarea și pregătirea copilului pentru viață și dă posibilitatea educatoarelor să iasă din carapacea impusă de un program educațional uniform, fără perspectivă, supraîncărcat.

Educatoare: Mimi CIOBANU, Paulina MIHĂILĂ, Laura PLOSCARU

ȘEZĂTOARE ANIVERSARĂ "LA TAZLĂU"

Cea mai recentă ședință a Cenaclului Literar al Fundației Culturale "I.I. Mironescu" din Tazlău s-a desfășurat la Biblioteca Comunală din această localitate, în sîmbăta dinaintea Duminicii Floriilor (15 aprilie 2006) și a avut în program: aniversarea împlinirii celor 10 ani de la editarea primului număr al revistei "La Tazlău" (ajunsă la nr. 40) și lansarea romanului "Chetronia" de Constantin Ardeleanu.

Alături de membrii Cenaclului au participat invitați. Amintim pe scriitorii Mihai Stîncaru și Nicolae Sava, familiile Constantin Costea, Vișan, Gh. Mitrea, înv. Anișoara Cojocaru ș.a.

Ca de obicei, prof. Gheorghe Blaga, președintele Fundației și redactor responsabil al revistei, ca moderator al manifestării, a prezentat un bilanț al celor 10 ani de activitate, precum și cîteva aprecieri despre revista LA TAZLĂU, făcute de către cîteva personalități precum profesorii universitari Ioan Scurtu și Ilie Dan, scriitorii George Astaloș și Lucian Strochi. De asemenea, domnul prof. Blaga a adus la cunoștința celor prezenți faptul că a început demersurile care să determine ca numele lui I.I. Mironescu să fie atribuit unei librării din Piatra Neamț.

Tot cu această ocazie s-au decernat Diplome de Excelență. Din rîndul celor prezenți, au luat cuvîntul scriitorii Cezar Turcu, Mihai Stîncaru, Virgil Ardeleanu și semnatarul acestor rînduri, toți apreciind ținuta și valoarea revistei "La Tazlău", precum și faptul că aceasta, datorită strădaniei colectivului redacțional condus cu pricepere și dăruire de profesorul Gheorghe Blaga, a devenit o realitate care se bucură de un binemeritat prestigiu în peisajul revuistic local și național.

A doua parte a manifestării a căpătat un plus de importanță, chiar de surpriză, prin inedita participare a Mariei Pîsoi, tăzlăuanca octogenară, nimeni alta decît iubita și apoi nevasta haiducului Baltă, cea care l-a inspirat pe Constantin Ardeleanu- tăzlăuan și el- în scrierea romanului "Chetronia". După vreo oră în care Maria Pîsoi, cu un har aparte a povestit întîmplări pe care le-a trăit alături de Baltă, în acei ani de haiducie, prof. Mihai Botez (aleas Mihai Stîncaru) a prezentat cîteva păreri critice asupra cărții semnate de Constantin Ardeleanu.

Autorul a acordat autografe și, așa cum se întîmplă de obicei la reuniunile culturale de la Tazlău, întreaga asistență a mai zăbovit un pic la un pahar și... la un pahar de vorbă.

C.T.

Au trecut doar două săptămîni de la enunțul relatat mai sus.
Astăzi, 30 aprilie 2006 s-a stins din viață distinsul profesor GHEORGHE BLAGA, cel care a fost un colaborator deosebit al revistei noastre.
Odihnească-se în pace!
Condoleanțe familiei.

Redacția

ÎNVĂȚAREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ȘI CORECTAREA GREȘELILOR

(Urmare din nr. 80)

Utilizarea calculatorului rafinează activitatea profesorului:

- permite alcătuirea de secvențe didactice adecvate dificultăților pe care le întîmpină profesorul care lucrează cu un colectiv de elevi, în timp ce învățarea este, în cele din urmă, un act individual. Calculatorul permite profesorului multiplicarea și continuarea acțiunii sale prin încredințarea (calculatorului) de sarcini de preceptor pentru un colectiv dat;
- conceperea unui exercițiu, desen grafic etc. pentru calculator presupune elaborarea unor pre- teste, stabilirea unei tipologii a greșelilor de corectat structurată în modul cel mai rentabil, ținînd cont de raportul dintre funcționalitatea limbajului/ timpul de răspuns/ locul memoriei;
- prin intermediul învățării asistate de calculator, predarea devine "proiectivă" și necesită elaborarea prealabilă de explicații și comentarii adecvate pentru un număr de răspunsuri posibile, corecte, exacte ale sarcinii formulate.

Pentru elev avantajele sunt evidente:

- diversitatea solicitărilor bazate pe varietatea operațiilor intelectuale antrenate;
- recursul la decodarea analitică a semnelor abstracte și înțelegerea globală a realității difuze;
- atenuarea activităților superficiale cerute elevului în favoarea muncii intelectuale de înalt nivel;
- tratarea informației indiferent de complexitatea și amploarea ei în idei- cheie asimilabile și coerente (înlănțuite între ele);
- elaborarea mai multor itemi (sau întrebări) pentru a determina operații intelectuale diferite pentru fiecare idee- cheie;
- definirea obiectivelor în termeni de comportament observabil: rezultatul este imediat verificat și constatat chiar de elevi;
- forma dialogată și interactivă a schimbului între solicitarea calculatorului și răspunsul elevului: orice activitate cere un răspuns imediat care permite evaluarea;
- analiza finală a răspunsurilor pentru a orienta activitatea în timpul programului și pentru a-l adapta la nivelul elevului;
- bilanț al achizițiilor și integrarea în progresia secvențelor anterioare.

În elaborarea unui program de recuperare, partea cea mai delicată o reprezintă realizarea variabilelor: răspunsul așteptat, răspunsurile incorecte, ajutorul în cazul răspunsului incorect, pagina- ecran "teorie", sarcina ce revine profesorului. De aici, necesitatea contextualizării acestor exerciții urmărind în același timp dirijarea elevului spre producerea răspunsului corect, pentru că nici contextualizarea nu permite întotdeauna obținerea răspunsului dorit.

O mai bună soluție ar fi ca numărul răspunsurilor să nu fie limitat și elevul să poată încerca diverse variante pînă la obținerea formei dorite: crectă gramatical și adecvată pragmatic.

Învățarea asistată de calculator rafinează atît activitatea profesorului, cît și gîndirea elevului stimulînd să acționeze în mod logic și creativ spre înțelegerea principiilor fundamentale ale dezvoltării noii societăți informatizate.

Prof. ing. Vasile BÎLIȘ

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Note de lector:

CALEA ROBILOR

de Mirela Robu

Prin nota ei de originalitate, poezia Mirelei Robu mi-a întărit convingerea mai veche potrivit căreia în artă, indiferent de domeniu, este loc pentru cei înzestrați cu har, pentru cei care au ceva de spus semenilor și că invidia este un gest gratuit, necugetat, care nu se justifică decît dacă aceasta vine din partea proștilor. Și slavă Domnului...

Chiar și atunci cînd cititorul dedat cu subtilitățile presupuse de poezie va descoperi ecouri din Arghezi, din Nichita Stănescu sau de la alți poeți (" S-auzi cum crește firul de iarbă" ?!?), sau poate cu atît mai mult, îi va fi întărită convingerea că Mirela Robu scrie o poezie numai a sa, o poezie de o frumusețe aparte, confirmînd cunoscuta zicere că scrisul este o bucurie pe care ți-o faci ție însuți. De fapt, acest lucru vom încerca să-l argumentăm în textul care urmează, text născut în urma lecturării cărții sale de poeme CALEA ROBILOR (Editura DramArt XXI, Iași, 2005).

După propria-i mărturisire, pe care o descoperim chiar în prima poezie a cărții, un fel de ars poetica așezată sub un titlu inedit - un semn al exclamării - , autoarea transcrie în poemele sale gînduri despre o realitate pe care o simte cu toată ființa sa și pe care o transpune în versuri originale, în ciuda faptului că impresia de dicteu automat apare de la primul contact cu textul: " Niciodată nu rostesc doar cuvinte; / întotdeauna gînduri". Mai mult, ea nu percepe realitatea ca un muritor de rînd, ci ca unul înzestrat cu har, făcînd deosebirea între "zgomot și muzică", văzînd ceea ce este de văzut "dincolo de alb și de negru".

Slujindu-se de cuvinte, într-un dialog imaginar cu cel care îi va citi poezia și realizînd un acrostih original ("iubesc omul"), poetesa face o afirmație simplă, tranșantă referitoare la acel dar cu care a fost înzestrată ființa umană- IUBIREA - și, din multiplele forme de manifestare a acesteia, a ales iubirea de oameni, de semeni și în primul rînd de Dumnezeu, nenumindu-l, cititorul sesizînd referirea din context: "Dar cel mai mult mi-au plăcut ulițele tale: /Cu felinare, opaițe, stele, torțe, focuri în vatră, pe-afară / Încît abia întrezăream misterul, /Care, oricum, se plimba hai-hui / Între mine și tine, / Pînă cînd, luîndu-mă de mînă, / M-ai trecut în partea cealaltă; / Pe ulița care-mi plăcuse cel mai mult - / Cea mai tăcută și mai neumblată." Nu este uitată nici iubirea de sine (" Iubesc ceea ce trebuie să fiu?"), considerîndu-se acea ființă care își pune întrebări esențiale: " Unde ar fi locul meu ideal ? / Voi gusta Absolutul ? / Cînd voi fi pregătită? / La ce trebuie și pot renunța? / (...) / Cît să mă rog, cît să gîndesc? (...)"

Temele și motivele poeziei scrise de Mirela Robu sînt cele etern umane și le desprindem din propriile-i versuri: " Bucuria și chemarea, Foșnetul și picurarea, Puterea și lăcrimarea, Dragostea, durerea, moartea" și, nu în ultimul rînd, cuvîntul /cuvintele cărora le dedică o cascadă de tropi, amintind de cadența ritmurilor argheziene, deși poetesa noastră își așază cuvintele într-o ordine numai de ea știută: " Cuvintele bune de sămînță/ Le-am pus să prindă rădăcină;/Au lăstărit / Și rodul lor zemos, / Mușcînd Îmi picură pe suflet mustul (...) / La mînie / Leg accentul cu o sfoară / Și-l las să cadă în moalele capului / Cîte unui cuvînt / De dor / Cuvîntului, zmeu plutitor, / Îi dau tonul să zboare; / Se smulge, fluturã și piere în zare.

Deși autoarea este de părere că " gramatica e aproape matematică", sau tocmai de aceea, ea își așază cele patru poeme din partea a doua a cărții sub titlul "Matematică" unde descoperim versuri de o originalitate și de o valoare artistică aparte. Chiar și cititorul mai puțin sensibil la poezie va trăi alese momente de încîntare lecturîndu-le, în mod deosebit pe cele intitulate " Sfera" și " Algebră". Acestea oricînd ar putea face parte dintr-o antologie a poezie de dragoste, alcătuită fie și de către cei mai exigenți catalogatori. Iată o fărîmă din splendidul poem intitulat " Algebră", deși a cita un fragment dintr-o poezie este ca și cum ai mirosi o petală dintr-un trandafir: " Găsindu-ne acum, / Deschide și închide-mă în acolada brațelor / Ca pe o mulțime de numere naturale, / Încălzindu-mă ca-ntr-o gheață îmblănită, / Și-mpreună să fim o putere cu exponent natural - / Tu întoteauna baza."

Partea a treia ("Înstrăinare") conține poezii cu o adresabilitate specială - exilaților sau celor cu gîndul la exil, celor cărora li s-a tăiat "cordonul obilical" cu țara. Aici, ca în întreagul volum, poezia e tonică, pe alocuri plină de robustețe, o poezie care nu are aproape nimic cu poezia așa-zis feministă.

Constantin TOMȘA

(Continuare în pag. 7)

Educația în Vechiul Testament

Majoritatea cărților Vechiului Testament (Psalmii, Proverbele, Iov, Cîntarea Cîntărilor, Eclesiastul, Plîngerile lui Ieremia, etc) au valoare didactică. Comparativ cu antichitatea greacă, doctrina Vechiului Testament n-a fost creată de filosofi, ea e un produs al credinței fiind mai întîi trăită după voia lui Dumnezeu.

Rolul preponderent în educație îl joacă familia. ***„Păzește, fiule, povața tatălui tău și nu lepăda îndemnul maicii tale... Ele te vor conduce cînd vrei vrea să mergi... că povața este un sfetnic bun și legea o lumină, iar îndemnurile care dau învățătură sînt calea vieții"*** (Pilde VI, 20 - 23). Sunt dezaprobați acei părinți care nu-și educă fiii ***„Rușinea tatălui este fiul neînvățat... fiica fără rușine face să roșească și pe tată și pe bărbat și de amîndoi este disprețuită"*** (Isus Sirah, XXII, 3 - 5).

Una dintre preocupările de bază ale israeliților era aceea de a-i învăța pe copii mai întîi legea lui Dumnezeu. Primele elemente ale educației erau cele de morală. Adesea se utilizau metode coercitive, în instruirea copiilor folosindu-se bățul sau chiar biciul. ***„Cine cruță toiagul său, își urăște copilul, iar cel care îl iubește îl ceartă la vreme".*** (Pilde XIII, 24)

Centrul educației constituia ansamblul poruncilor divine date lui Moise, porunci ce nu trebuiau doar însușite ci și puse în practică. Menirea părintelui de a se ocupa de educația fiilor o adeverește și cartea „Facerea" care justifică chemarea lui Avram: ***„Că l-am ales, ca să învețe pe fiii și casa sa după sine să umble în calea Domnului ..."*** (Facerea XVIII, 19). Copiii erau instruiți în religia cea mai adevărată fiind apărați de orice influență străină negativă mai ales de neamurile cananeence, întrucît acestea erau vestite pentru imoralitatea lor.

Copilul trebuia deprins din primii ani de viață cu o comportare religios-morală care să corespundă exigențelor Legii: ***„Deprinde pe tînăr cu purtarea pe care trebuie s-o aibă; chiar cînd va îmbătrîni nu se va abate de la ea "***. (Pilde XXII, 6)

În afara părinților, un rol important în educația religioasă îl aveau preoții și leviții. Pe lîngă îndeplinitorii cultului ei erau și învățătorii poporului. Potrivit cărții Levitic (cap. X, 10 - 11), menirea preoților era aceea ***„de a deosebi cele sfinte de cele nesfinte și cele curate de cele necurate și ca să-i învețe pe fiii lui Israel toate legile pe care le-a poruncit lor Domnul prin Moise".***

Un alt punct major al educației copiilor îl constituie respectul acestora față de părinți: ***„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pămînt ..."*** (Ieșire XX, 12), căci „ cel ce va bate pe tată sau pe mamă să fie omorît" (Ieșire XXI, 15).

Cărțile didactice insistă foarte mult și asupra respectului pe care fiii îl datorează mamei: ***„Cel ce se poartă rău cu tatăl sau își alungă (din casă) mama este fiu aducător de ocară și de rușine"*** (Pilde XIX, 26) sau ***„Nu disprețui pe mama ta cînd ea a ajuns bătrînă"*** (Pilde XXIII, 22).

„Cele 10 porunci" (Decalogul) constituie un adevărat ***„cod de educație al evreilor"*** avînd o puternică valoare morală. Prin aceste porunci se urmărea ținerea poporului ales la adăpost de influențele negative ale altor popoare interzicîndu-se anumite acte: închinarea la idoli, uciderea, furtul, desfrînarea, mărturia mincinoasă etc. Astfel Decalogul reprezintă un fir roșu în codul educației.

Ca metode relatate în Vechiul Testament menționăm: exemplul părinților la care se adaugă dragostea pămîntească și mustrarea cu caracter constructiv ***„Mustră pe fiul tău și el îți va fi odihnă și îți va face plăcerea sufletului tău"***. (Pilde XXIX, 17).

Raportul dintre Dumnezeu și om este asemenea celui dintre învățător și discipol. Omul are datorii față de Dumnezeu: ***„Cugetați drept despre Domnul și căutați-L cu inima smerită"*** (Înțelepciunea lui Solomon I,1).

Observăm destul de ușor faptul că factorul moral este supus evoluției, pe cînd cel al credinței este etern. Morala creștină reprezintă un derivat al religiei creștine, o aplicare a învățăturilor acesteia.

Educația religioasă în Grecia antică

Morala elinică reprezintă un ansamblu de idei clare, precise, un produs al rațiunii, întreaga cultură fiind plină de referințe religioase. Religia joacă un rol major în organizarea societății antice și are două părți: religia morților întemeiată pe credința că strămoșii dispăruți continuă să ocrotească familia cu condiția ca șeful ei să le îndeplinească un oarecare cult și, religia naturii, credința în zei, cultul față de forțele naturale etc. Fără a intra în alte amănunte, voi trece sumar concepțiile despre educație ale celor mai importanți gînditori greci.

Socrate (469 - 399 î.d.Hr.) va avea în centrul preocupărilor sale omul și posibilitățile sale de a se perfecționa, filosofia lui devenind astfel o chestiune de religie. Țelul final al omului este obținerea virtuții. ***„...nu bogăția face virtutea ci dimpotrivă virtutea face bogăția și din ea își trag obîrșia toate bunurile..."***. Dar pentru a deveni virtuoși trebuie să cunoaștem binele și să-l practicăm. Socrate consideră că omul săvîrșește răul pentru că nu cunoaște binele. Este fondatorul moralei cuprinsă în ***„cunoaște-te pe tine însuți"***. Scopul „cunoașterii de sine" este perfecționarea omului, începutul înțelepciunii.

Ca învățător, el folosește calea rațiunii predînd pe calea întrebărilor și răspunsurilor, din această metodă dezvoltîndu-se mai tîrziu conversația euristică.

Socrate susține că scopul învățămîntului este reformarea morală a cetățeanului printr-o revizuire a gîndirii pînă ce se ajunge la desăvîrșire.

Pentru desăvîrșirea morală a individului este obligatorie clarificarea noțiunilor morale. Trebuie să cunoști foarte bine ceea ce vrei să faci.

Socrate rămîne teoreticianul și practicantul tehnicilor didactice cu o indubitabilă valoare formativă: ironia și maieutica, tehnici preluate de toate curentele pedagogice de mai tîrziu.

Platon (423 - 347 î.d.Hr.), fiind elevul lui Socrate, încearcă să propună un prim sistem teoretic asupra educației. Face o pledoarie pentru implicarea statului în organizarea și desfășurarea procesului educativ. După Platon, viața omului și lumea întreagă sînt numai o slabă reflectare, o copie imperfectă a singurei lumi veșnice, a Ideilor. De aici, educația este ***„o artă a răsucirii"*** ființei umane încătușată în lanțurile ignoranței. El afirmă că ***„nu trebuie să faci rău nimănui, nici chiar celui rău ... Presupune că ai un cal spetit: ai să-l omori în bătăi ? Departe de a-l face mai bun, ai să ajungi să-l strici. La fel e și cu omul cel rău. El e un neștiutor și un bolnav. A-i înapoia răutatea pentru răutate, îi înrăutățești boala. Trebuie să faci ceea ce este cu putință pentru a-l vindeca..."***. Se pune problema cum se obține transformarea cea mai rapidă și eficace a sufletului. Platon consideră necesară educația copiilor ***„ fiindcă copilul nu este în stare să deosebească ceea ce are tîlc, de ceea de ceea ce nu are; ci, lucrul întipărit în minte la vîrsta aceea rămîne, de obicei, nești și neschimbat ..."***. Este adeptul predării unui anumit grup de științe îmbinate armonios: educația fizică să fie împletită cu cea spirituală. Insistă asupra jocurilor în educație și a povestirilor, dînd materialului un conținut religios.

În dialogul ***„Republica"***, Platon își propune să prezinte un tip ideal de om, prin invocarea unui tip ideal de stat. Afirmă că scopul principal al educației este de a da sufletului și trupului întreaga frumusețe și perfecțiune de care sînt succeptibile.

În ***„mitul peșterii"***, Platon prezintă patru niveluri ale cunoașterii: cunoașterea senzorială, opiniile și credințele, cunoașterea științifică, cunoașterea pur intelectuală. Educația nu poate avea finalități universale, fiecare individ avînd nevoie de un tratament separat. Totuși, omul liber nu trebuie să învețe nimic cu forța. Minimalizează funcția educativă a familiei.

Aristotel (384 - 322 î.d.Hr.) susține că educația are puterea deplină de a transforma caracterul. Cea mai înaltă virtute este capacitatea de contemplare a sufletului. Scopul educației constă, după Aristotel, în dezvoltarea straturilor superioare ale sufletului (rațional și volițional). Preia de la Platon ideea îmbinării educației fizice cu cea morală și intelectuală. Considerînd omul ca fiind ***„un animal politic"***, Aristotel afirmă că educația este un mijloc de organizare și întărire a statului . Pune accent pe educația fizică, dar dă o importanță majoră și educării prin activități și deprinderi morale. Virtutea este capacitate de a realiza bine activitatea corespunzătoare.

Este adeptul educării copiilor cerînd să li se creeze mediul și condițiile corespunzătoare. ***„Trebuie îndepărtat de urechile și ochii copiilor, cînd ei se află în vîrstă mică, tot ceea ce nu corespunde demnității omului născut liber"***.

Dacă la Platon întîlneam convingerea morală, la discipolul său, convingerea e unită cu deprinderea. Un element nou adus de Aristotel este ideea periodizării învățămîntului, adaptarea la vîrsta și capacitatea de înțelegere a elevului.

Este prototipul profesorului. Acceptă educația publică, însă nu este adeptul abandonării copiilor de către familie în instituțiile statului. Consideră că, la vîrsta de 7 ani, copilul va putea fi integrat în școlile publice.

În timpul liber pot fi revelate conduite și virtuți ale educaților, deoarece omul poate contempla doar în momentele sale de răgaz. Finalitatea educației coincide cu finalitatea pe care o are omul: fericirea.

Drd. Mihai FLOROAIA -
prof. Școala „Spiru Haret" Piatra Neamț

Lăsați copiii să vină la Mine...

În fiecare primăvară cînd întreaga natură se trezește la viață prin puterea nemărginită a Creatorului ei, fermecîndu-ne cu imensul ocean de culori, triluri și miresme, întreaga creștinătate ortodoxă se pregătește pentru cea mai de seamă dintre toate sărbătorile domnești - "a Sîmbetelor împărătească și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor" (Penticostar, Canonul Paștilor)- Învierea Domnului sau Paștile.

Cuviincioasa pregătire sufletească a credincioșilor pentru întîmpinarea cu vrednicie a comemorării anuale a Patimilor și a Învierii Domnului a fost orînduită de Biserica Ortodoxă printr-o perioadă de post, rugăciune, fapte de milostenie, căință și închinare adresată lui Dumnezeu, cunoscută sub denumirea de Postul Paștilor, Păresimile sau Patruzecimea.

În această perioadă a anului bisericesc- numită în popor Postul Mare- elevii de la Școala cu Clasele I- VIII nr. 3 din Piatra Neamț, ca în fiecare an, cu smerenie, sfială dar, în același timp, și cu îndrăzneala caracteristică tinereții lor, păsesc cu încredere pragul bisericii "Sfîntul Mare Mucenic Gheorghe", o biserică a liniștii și a păcii întru Domnul Iisus Hristos, aflată în imediata vecinătate a școlii.

Răspunzînd chemării Mîntuitorului lumii, care îndeamnă: "Lăsați copiii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor". (Matei 19, 14), elevii școlii noastre vin în casa Domnului pentru a se mărturisi și a se împărtăși. Nu de puține ori ei au fost cei care au avut inițiativa întrebînd: "Cînd mergem la biserică să ne spovedim și să ne împărtășim?"

Prin Sfînta Taină a Spovedaniei sau a Pocăinței, Dumnezeu le iartă păcatele pe care le mărturisesc cu părere de rău, cu umilință și cu hotărîrea de a nu le mai repeta, în timp ce Sfînta Taină a Împărtășaniei îi unește și mai strîns cu Hristos, aducîndu-le pace, bucurie în suflet și sănătate în trup.

Astfel, elevii conștientizează că trebuie să ducă o viață curată, în adevăr, armonie, înțelegere și împăcare cu Dumnezeu și cu aproapele, împlinindu-și scopul de a se desăvîrși, de a ajunge la asemănarea cu Dumnezeu: "Fiți, dar voi desăvîrșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvîrșit este". (Matei 5, 48).

Prof. Ionuț GAVRIL
Școala nr. 3 Piatra Neamț

(Urmare din pag. 6)

Note de lector:

CALEA ROBILOR

de Mirela Robu

Dragostea în pereche este exprimată, cu simplitate, în partea intitulată "Bucurie", în așa fel, încît surprinde plăcut cititorul care, recunoscîndu-și propriile sentimente, se asociază "spuselor" poetesei. În concepția Mirelei Robu, dragostea este cea care dă individului posibilitatea din " partea" care este să devină " întreg". Bucuria din poezia acestui ciclu este prezentată în multiplele ei forme de manifestare: bucuria salcîmului care se lamentează ca în poemele lui Nichita (" Mă doare primăvara, / Mă doare verdele-nțelegi?"), bucuria durerii de naștere care " nu e numai durere. / E Bucuria durerii - strigată", bucuria înfășării pruncului "ca-n aluaturi franțuzești", bucuria " poveștilor adevărate" spuse de mamă pruncului, bucuria îmbrățișării ființei iubite (" Ca după apă tînjesc / După brațele tale"), bucuria iubirii împlinite ("" Gîndul meu, / Mînă în mînă cu gîndul tău, / Pe alei străjuite de neuroni, / Își spun unul altuia taina."), bucuria ființei umane în toate ipostazele.

Partea a cincea - "Raportare" - îl pune pe cititor în oarece încurcătură, acesta întrebîndu-se: raportare la ce? la dragoste lumească? la Dumnezeu?, ajungînd la finalul lecturii, să constate că este vorba despre dragostea de Dumnezeu, cea mai ascunsă dintre mărețiile lumii la care ființa umană nu are acces, deși, ca și poetesa, constată: "...Doamne, / Mi-ai dăruit mănunchi, de potrivite chei / Pentru toate ușile simțurilor mele / (...) / Mă străduiesc să le cunosc / Să le învăț / (...) / Dar, Doamne, de o vreme / Zăresc tot mai des o poartă / Pentru care eu nu am cheie / Nici ea locaș de deschidere."

Ultimul ciclu al cărții - "Elogii" întărește convingerea noastră că între cele două coperte se află creația poetică a unui filolog care a adunat de-a lungul anilor o zestre livrescă impresionantă, de la anticii greci (Sofocle, Eschil și Euripide), la Shakespeare și clasicii ruși, pînă la Nichita Stănescu și chiar mai încoace, reușind, în același timp, să aibă " buzunarele pline cu orgolii", dar și să dea naștere unei poezii de o aparte originalitate, o poezie curată, limpede și curgătoare ca apa unui izvor de munte la care drumețul adastă în arșița verii pentru a-și potoli setea: "Am gustat zborul / Și-am simțit în viscere golul / Care-ți urcă plăcerea / Prin gest și cuvînt / În locul acela din creier / Unde stăpînă e fantezia; / (...) am topit în mine / Aripile atîtor dedali și icari, / Dar cît de dragi îmi sînt pescărușii... / Și rușii // Am luat cu asalt istoria, / M-am războit cu zeii, cu Puterea, / M-a chinuit cu preaomenescul... / Iar cînd nu mă simt prea bine (...) / Din culise îmi șoptește / Prietenul meu cel mai bun - Shakespeare, firește - / Replica de final: <Vreau prin rugăciuni / Să-ntorc iar mila cerului asupră-mi...>"

Deși, în mod nejustificat sau poate dintr-o publicitate necorespunzătoare, această carte a trecut neobservată, în timp ce altele destul de modeste sînt prezentate cu mare tam-tam, uneori fiind chiar premiate, avem convingerea că oricine o va avea în mînă va remarca două lucruri: prefața (" Copilul și mama") succintă, dar " la obiect", semnată de cunoscuta universitară ieșeană conf. dr. Noemi Bomher, și grafica ce ilustrează volumul în mod inspirat (menționăm ca foarte sugestive: imaginea de pe copertă și cele intitulate "Om darnic", "Om gînditor", "Timpul", "Siamezii"ș.a.), rezonînd, nu de puține ori, cu textul literar, grafică semnată de fiul autoarei Petru-Mihail Clopoțel.

Încheind modestul nostru comentariu, insistăm asupra faptului că poezia Mirelei Robu din această primă carte (o fi prima?) este a unei poetese care chiar are ceva de spus, de care vom mai auzi, despre care se va mai scrie, după cum singură precizează: " - Aleg cuvinte: / Pe cele de lemn de cele de piatră, / Pe cele de foc le pun lîngă cele de apă, / Cuvintele mute și surde / Le dau deoparte, / Cu cele de aur și cîteva de diamant / Umblu mai rar. / Cam asta fac în timp ce respir. // - Crezi că e deajuns? / - Cred că e nevoie și de mine aici"("Test").

Desigur.

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

APRILIE 2006

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările din aprilie: Al. Philippide, 1/1900; Valerian Stupcanu 1/1908; Florin Florescu, 1/1944; Cătălin Stupcanu, 2/1938; C. Mitrea, 4/1937; Daniel Corbu, 7/1956; Ilie Cleopa, 10/1912; Natalia Jitaru, 11/1907; Dumitrița Vasilca, 11/1962; Viorel Buruiană, 12/1952; Tereza Stratilescu, 13/1862; D.M. Borș, 13/1938; Veronica Lazu, 14/1928; Emil Creangă, 14/1952; Gh. Boris Lungu, 15/1937; Calistrat Hogaș, 18/1847; C.G. Popescu, 18/1904; Veronica Micle, 22/1850; Gh. Diaconu, 22/1944; G. Sofronie, 23/1901; Gh. Tănasă, 23/1937; Gh. Dumitroaia, 23/1949; Gh. Tomulescu, 26/1895.

● Și comemorările: 2/1974 Avram Ștefan; 4/1909 Elena Cuza; 5/1912 Leon Scully; 12/1990 D. Roșca; 17/1926 Simion T. Kirileanu; 19/1976 Sidonia Hogaș; 21/1882 V. Conta; 29/1975 Iuliu Nițulescu.

● 3/1893, n. în com. Țăndărei- Ialomița, Virgil Dobrescu, fost profesor și director al Școlii Normale "Gh. Asachi", prieten cu sociologul Dimitrie Gusti, m. 1966.

● 7/2006, în multe școli nemțene a fost sărbătorit filosoful Emil Cioran, "cel mai mare stilist al Franței", la 95 de ani de la naștere (8.04.1911, Rășinari), m. 20.06.1995, Paris.

● 7- 11/1944, Școala Normală de Învățătoare din P. Neamț a efectuat refugiul din calea hoardelor sovietice, la Craiova.

● 17/1935 n. la Dumbrava Roșie, profesorul de geografie Gh. Grigorescu, absolvent al Școlii Normale "Gh. Asachi", devenit profesor și director al acestei școli.

● 22- 24/1994, în organizarea CCD Neamț (director Viorica Telișcă) s-a desfășurat Simpozionul Național cu tema "Valori europene în învățămîntul românesc". Au participat delegați ai Ministerului Învățămîntului (Emil Păun), ai Academiei Române (vicepreședintele Eugen Simion), ai Universităților București, Iași, Cluj, Baia Mare, ai unor CCD: Iași, Bacău, Galați, Baia Mare, Tulcea, Botoșani, Tg. Mureș etc; din Republica Moldova (Ștefan Lupășcu). Dintre nemțeni s-au remarcat: Ioan Niță (insp. șc. gen), Vasile Vasile, V. Postolică, Dănuț Ursachi, Traian Cosma, Elena David, Ana Galan ș.a.

● În toate școlile nemțene se sărbătorește Mircea Eliade la 20 de ani de la moarte (22.04.1986, Chicago), în cadrul Anului Național Mircea Eliade 2006 și cu prezentarea Anului Internațional Mircea Eliade 2007, la centenarul nașterii, 9 martie 1907, București.

Prof. Traian CICOARE

AMORUL ȘI CELEBRITĂȚILE

Nu știu nimic despre sex fiindcă am fost măritată mereu. *(Zsa Zsa GABOR)* ● Locul femeii este prin definiție nepotrivit. (James THURBER) ● Cel mai greu an al unei căsătorii este cel în care te afli. *(Franklin Pierce JONES)* ● Femeia aia vorbește 18 limbi, dar nu știe să spună "nu" în nici una dintre ele. *(Dorothy PARKER)* ● Arabii și cămilele sînt nedespărțiți. S-a spus că un arab preferă să renunțe la soție decît la cămilă. Eu, unul, nu am cămilă, dar cred că e o idee grozavă. *(Groucho MARX)* ● S-a efectuat un experiment și s-a descoperit că poți să faci să rîdă orice public din orice parte a lumii, indiferent de poziția socială și de rasă, dacă ieși pur și simplu pe scenă și rostești cuvintele "Sînt un bărbat însurat". *(Ted KAVANAGH)* ● Bineînțeles că prostituatele au copii- de unde credeți c-au apărut agenții de circulație? *(Dave DUTTON)* ● Am tot ce aveam și acum 20 de ani- doar că între timp au mai căzut. *(Gupsy Rose LEE)* ● Aseară am găsit un fir lung și cărunt pe sacoul lui Kevin. Dacă e de la o altă femeie, îl omor. Dacă e de la mine, mă sinucid. *(Neil SIMON)* ● Soția mea și cu mine am avut cîteva schimburi de replici- numai că eu n-am reușit să mi le folosesc. *(Fibber MCGEE)* ● Era o fată care arăta teribil de rău. La față semăna cu vocea lui Louis Armstrong. *(Woody ALLEN)* ● Nu l-aș lăsa pe soțul meu singur cu o femeie tînără nici cinci minute, chit că e mort de 25 de ani. *(Kathleen BEHAN)* ● Am atît de puțin sex-alleal încît ginecologul îmi spune "domnule". *(Joan RIVERS)* ● Dacă aș fi fost femeie, aș fi fost mereu gravidă, fiindcă pur și simplu nu pot să spun "nu" *(Robert MAXWELL)* ● Singura dată cînd nevastă-mea și cu mine am avut orgasm simultan a fost cînd a semnat judecătorul actele de divorț. *(Woody ALLEN)* ● M-am măritat cu cîțiva bărbați cu care n-ar fi trebuit s-o fac, dar oare nu ni s-a întîmplat asta tuturor? *(Mamie Van DOREN)* ● Sînt mai ocupat decît o tîrfă care lucrează la două paturi. *(Edgar W. HOWE)* ● Am văzut "lubitorii de muzică". N-ai cum să-l condamni pe Ceaikovski fiindcă preferă băieții. Oricine a văzut-o o dată pe Glenda Jackson goală poate deveni homosexual. *(Auberon WAUGH).*

MEMORIA AMFITEATRELOR

Amfiteatrele sunt acele locuri din universitate în care timpul pare a fi încremenit. Amfiteatrele păstrează în memoria lor vocea, gesturile, înfățișarea unor profesori de care ți se leagă formarea ca profesionist. Păstrează parfumul unei tinereți pe care nu o poți regăsi decât acolo, în banca din rândul al doilea. Acolo ai luat notițe ani de zile, ai râs pe înfundate de vreo glumă bună. Tot acolo citeai bibliografie pentru seminar, trăgeai ocheade colegelor frumoase, te necăjeai că locurile "bune" erau ocupate de alții mai harnici. Amfiteatrul îți amintește de diminețile cu ochii cârpiți când începeai cursurile, de după amiezile cu stomacul gol și semninariile cu emoții. Amfiteatrul unei universități închide în sine o întreaga lume. O istorie adevărată.

Am studențit în Amfiteatrul II-7 al Univ. "Al.I.Cuza" din Iași,5ani. Acolo i-am ascultat vorbind cu har pe marii dascăli: Mircea Petrescu Dîmbovița, Constantin Cihodaru, Dumitru Terbescu, Gheorghe Platon, Ilie Grămadă, Nicolae Gostar... Anii au trecut, studenții de atunci ('57-'62) sunt astăzi bunici. Avem capetele plesuve, încălecate cu ochelari. Toate capriciile lui Cronos sunt brăzdate pe chipurile noastre. Anii ne-au răvășit.Mulți dintre distinșii noștri profesori au plecat să predea istoria la îngeri. Academicianul Gh. Platon nemțean de-al nostru, e unul dintre ei. Distinsul N. Gostar venea în fiecare vară la Piatra Neamț la săpăturile arheologice, la cetatea dacică de la Bîtca Doamnei.În î58 am avut fericirea să stau și eu în preajma lui Constantin Mătase și a celebrului arheolog Gostar, care a scris lucrarea "Cetăți dacice din Nordul Moldovei", mult apreciată de pietreni.

Ne-am întâlnit în amfiteatrul studenției noastre și după absolvire. La întâlnirile colegiale "comune" de 5, 10,15,20...ani. Numărul nostru este în scădere vizibilă. Tot mai puțini de la întâlnire la întâlnire. La ultima de 30 de ani eram puțini și speriați. Ne întrebam ce căutam noi, oameni bătrâni, în fumul insuportabil de la " Casa Universităților". De ce ascultăm muzică de grotă și consumăm meniuri ucigătoare pentru noi. Răspuns: de dragul Amfiteatrului II-7, unde ne-am petrecut cei mai frumoși ani. Dacă pereții scorojiți, mobilierul vechi, cu nume de tineri studioși scrijelite în carnea lui ar putea vorbi, am întineri din nou. Ce povești de dragoste ați afla! Nemțeni, dacă treceți prin dulcele târg, purtați-vă pașii și pe la amfiteatrul studenției! Admirați poate pentru ultima dată portretele profesorilor de excepție pe care i-ați avut. Respectați-i până în ultima clipă a vieții! Așa e bine și frumos.

Dumitru RUSU

MOZART ȘI CIOCOLATĂ

(Urmare din pag. 1)

Facultatea de Muzică din Piatra Neamț și Liceul de Artă *Victor Brauner* și-au propus să sărbătorească anul Mozart printr-un concert care cuprinde două perle: *Misa Încoronării* și motetul *Exultate, jubilate.*

Misa Încoronării este una dintre cele mai frumoase și mai cîntate lucrări religioase, face parte din repertoriul tuturor formațiilor prestigioase din lume și a fost dirijată de cei mai mari maeștri dirijori.

Partitura a fost scrisă în anul 1779, cînd Mozart a fost numit organist al prințului - arhiepiscop din Salzburg, pentru încoronarea anuală a unei statui a Sfintei Fecioare. El a compus-o în stil tradițional, cuprinzînd părțile obligatorii ale serviciului catolic (Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei). Ceea ce este interesant, este că nici la această misă nu a folosit în orchestră viola, cu toate că instrumentele de suflat de alamă (corni trompete), proprii muzicii festive sînt prezente. Misa durează aproximativ 35 de minute, făcînd parte din categoria miselor scurte (Brevis)

Motetul *Exultate, jubilate* a fost compus în anul 1773 în Milano pentru faimosul castrat italian, Venancio Rauzzini. Prima audiție a avut loc în data de 17 iauarie 1773. Lucrarea compusă în trei părți a creat controverse în rîndul muzicologilor. Astfel, Alfred Einstein o aseamănă cu uvertura italiană, Hermann Abert o numește cantată dramatică, alți muzicologi ai secolului XX descoperă trăsături similare simfoniilor compuse în aceeași perioadă. Acest motet în ciuda textului său religios, muzical este mai apropiat de genul de operă, prima și a doua parte fiind întrerupte de un scurt recitativ (propriu operei), liniile melodice ale celor trei arii fixîndu-ne emoțional în atmosfera operelor mozartiene.

Facultatea de Muzică din Piatra Neamț și Liceul de Artă *Victor Brauner* promit un important eveniment cultural care își propune să marcheze un moment de puternică spiritualitate universală.

Pentru că Mozart nu înseamnă numai ciocolată.

LA EDITURA ALFA:

GÎRCINA- monografie și ghid turistic

Familia Bîrjoveanu (Romel, Maria, Romel-Alexandru și Dan-Mihail) și Ion Popescu au publicat la Editura "Alfa" din Piatra Neamț o monografie închinată comunei Gîrcina din județul nostru. Argumentul publicării acestei mongrafii, la care a lucrat o întreagă familie de documentariști, este susținut de către autori în pagina de deschidere a lucrării: "Fără ca atît de multe fapte să nu fi existat, cartea nu s-ar fi născut. Fără ca atîtea spirite să nu fi existat, monografia nu s-ar fi născut. Fără munca atîtor minți și mîini vrednice, care au scris cît le-a fost dat, cartea nu s-ar fi născut..."

Lucrarea, bine documentată, construită după documente istorice importante (unele dintre ele prezentate și în paginile cărții în facsimil) în care apare pentru prima oară numele localității și împrejurimilor sale, transformările prin care au trecut aceste locuri și structura populației zonei de-a lungul veacurilor și chiar geografia zonei, are meritul de a dezvălui contemporanilor din această localitate, dar și cititorilor, o parte din istoricul acestei comune de la nord de Piatra Neamț. Documentele istorice scrise sînt completate de unele povestiri sau legende care au circulat sau încă mai circulă în zonă despre anumite familii sau denumiri temporare pe care le-au avut de-a lungul timpului unele sate din comuna de azi Gîrcina. O istorie vie aflată sub semnul prefacerilor economice, sociale, culturale. În bine sau în rău.

Capitolele cărții, care sînt structurate pe diverse domenii tematice precum așezarea geografică, evoluția populației, activitatea economică și ocupațiile, sănătatea, administrația locală "din vechimi și pînă astăzi" ocupă cea mai mare parte a lucrării. Nu sînt uitate personalitățile remarcate în cultură, religie și știință din această localitate - familiile Melchisedec Ștefănescu remarcîndu-se la nivel național și nu numai -, foste sau actuale, nici eroii care au căzut la datorie în războaiele de pînă acum. Lucrarea e întregită de cîteva anexe care completează fericit informația seacă (indispensabilă unei astfel de lucrări) din prima parte a cărții. Între ele aflăm scrieri semnate de Hogaș, V. C. Buruțeanu, Nicu Nohai, I. Drăgan sau Constantin Turcu.

Monografia comunei Gîrcina este o lucrare utilă, bine scrisă, care își merită locul între celelalte de acest fel din județ apărute pînă în prezent în cîteva comune. Ea ca și celelalte vor constitui baza de plecare a altor lucrări documentare despre istoria și geografia județului nostru și a oamenilor lui.

Nicolae SAVA

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

Prețul: 1 RON